

auctori displicet, *ibid.*, 2. Est tamen juxta illum ex ordine Seraphinorum, XVI, 13, 1; XVI, 22, 1. Non est ex ordine Principatum, XIII, 115, 1. Quomodo dicitur Archangelus, XIII, 115, 2. Gabriel natus Deo, esque et septem primariis angelis, XVI, 12, 2 et seq.

3° *Ejus missio et officium inter homines.* Gabriel angelus assistens etiam legatus missus legitur, XIX, 364, 2. Danieli apparuit, XIII, 107, 1. Idem est qui missus est ad Danielelem nuntiator de septuaginta hebdomadibus, et qui deiparæ incarnationem nuntiavit, 114, 1, 2. Ipse augusta forma Danieli apparens notat victorias Machabæorum, Christi et Christianorum, 137, 2 et seq.

Fuit incarnationi Verbi nuntius et custodie beate Virginis deputatus, IV, 347, 2. Velut bonus nuntius salutem hominibus et toti orbi attulit, V, 392, 1. Fuit fidelis Dei legatus, VI, 269, 2. Et bonus nuntius, 288, 2. Quomodo ad Mariam sit ingressus, XVI, 15, 2 et seq. Expectabat ejus consensum, 25, 1. Quamdiu cum illa manserit, 27, 2. Eam flexis genibus salutavit, *ibid.* Gabriel fuisse videtur angelus qui pastores ad Christum in præsepio jacentem adduxit, 63, 2. An ipse Christum in hortu orantem confortaverit, XIII, 115, 2; XVI, 264, 2. An is per triduum custodierit Domini sepulchrum, XV, 649, 1.

Gabriel angelus est curator populi Dei, XIV, 372, 2. Hominum præbiter factus est, IV, 282, 1, 2; XVI, 14, 2. Gabrielem angelum invocare conductum ad constantiam in virtute, et quæ illius rei sit ratio, X, 33, 2.

GADARA. Gadara est alius locus a Gerosa, XVI, 132, 2. Data erat ad habitandum Syris a Cæsare, 135, 2.

GADATAS. Gadatas et Gobrias transfuge Babylonis Cyro Babylonem prodidere, et in regiam eum duxere, XI, 328, 1; XIII, 78, 1, 2. Iidem Balsarem regem occiderunt, XIV, 123, 1.

GAD. GADDITE. Gad quid significet, I, 298, 2. Symbolice est vigor abstinentiæ, 300, 1. De benedictione Gad, 406, 2; II, 531, 1. Quid allegorice significet, 406, 2. Gad patriarchæ typus est S. Petri, Gaddite jubentur præire ad prælium, et quare, 368, 1, 2.

GAD et GOD. Gad et God erat deus Mars vel Fortuna, XI, 748, 2. Variæ ejus significationes, *ibid.*

GADES. Gades conderunt Tyrî, XI, 350, 1, 2. Cur dicantur Gadir, id est septium, *ibid.* Gadir unde derivetur, *ibid.*

GAGATES. Gagates accenditur aqua, oleo resinguntur, XXI, 257, 2. Gagates gemma an virginitatem prodatur, II, 363, 2.

GAINAS. Gainas Arianus Joanni Chrysostomo honoris causa, licet inimicus, longo itinere obviam processit, XI, 592, 2.

GALAAD. 1° Galaad unde dicta, I, 314, 2. Gal-

laad mons erat terre sanctæ, qui cessit in sortem tribubus Ruben et Gad, in eo edificata civitas dicta quoque est Gabaal, etaque civitas refugium, in eaque multi sacerdotes habitabant, facta deinde metropolis idololatriæ, XIII, 372, 1; 432, 1. Galaad mons, principium et nobilissima pars Libani: ejus feracitas, unde dicitur: is significat stirpem regum Juda, XII, 170, 2 et seq. Erat mons fertilis, VIII, 33, 1. Mons Galaad abundabat opobalsamo, XI, 294, 1. In civitate Ramoth-Galad erant aromata optima et medici, XIII, 376, 2.

2° Galaad pars Arabiæ, resinæ proventu nobilis, XII, 79, 1. Ibi quoque viguit medicina, *ibid.*, 2.

CALATÆ. Galatæ a Gallis oriundi sunt, et an Galli Senoneses, XVIII, 514, 1. Locuti lingua Trevirensi, an orti e Germanis, *ibid.* A Christianismo ad judaismum devoluti sunt, 517, 1. Hoc cepit in his Apostolos, 231, 1; 514, 1. Erant indociles, vecordes et tardi, 536, 1, 2.

GALATIA. Galatiæ terminus, XVIII, 514, 1. Galatia sub quod tempus a Romanis subacta, IV, 450, 1. Galatia sectarum prodigiorum ferax, XVIII, 536, 1, 2.

GALBA. Galbæ imperatori imperium portendunt aquilæ, XII, 624, 2. Quo signo prodellens neci dandos ostenderit, XXI, 257, 2. Breve habuit imperium, XVII, 8, 2.

GALBANUM. Galbanum est resina fruticis qui dicitur ferula, IX, 646, 1.

GALEA. 1° Galeæ veterum cristatæ, XI, 696, 2. Galeis cur cristatæ rubræ adderentur, XIV, 478, 1. Cur fulgetra, 480, 1.

2° Galea Dei est salus, XI, 696, 1. Galea militis Christiani est salus allata a Christo, vel potius spes salutis, XVIII, 682, 1, 2. Item spes, ad caput est finis, seu intentio, *ibid.*, 2.

GALENUS. Galeni sententia de mortalitate animæ refellitur, VII, 457, 2.

GALGAL. Galgal urbs ubi sita, et ad quam tribum pertineret, XIII, 316, 1, 2; 452, 1. Fuit miracula et religione patrum sancta et illustris, 346, 2. Quæ mira in ea contigerint, *ibid.* In Galgal Israelite abiecerunt omne regimen Dei, tam politicum quam sacrum, 408, 1.

GALGANUS (S.). S. Galganus per equum loquentem convertitur, II, 345, 1. Post annum austeritatis celo donatus est, X, 568, 1.

GALIENUS. Galienus imperator quomodo in mangonem gemmarum animadvertit, IX, 8, 2 et seq. Huic mortem pro merito peperit, I, 739, 1.

GALILÆA. Galilæa unde nomen accepit, XIII, 530, 1. Vox Galilæa ideam sonat quod voluntatis, vel transmigrationis, et revelatio, XV, 120, 2; 686, 2. Erat duplex: superior et inferior, III, 72, 1; XI, 227, 1; XV, 129, 1. Erat valde populosa, 130, 2. Cur Judæis esset contemptum, et parvi duceretur, XI, 226, 2. Dicta terra Chabul, 227, 1.

Galilæa est patria Prophetarum, XVI, 429, 2. Galilæa Gentium quæ proprie sit, XI, 227, 1. Galilæam Gentium quomodo Christus sit prædatus, 225, 1, 2. In ea Christus transfiguratus est, XV, 381, 1. Cur in eam post resurrectionem ire Apostolos jussisset, 651, 2 et seq.; 654, 1. Quæ fuerit ejus rei causa symbolica, 652, 1.

GALLILÆI. 1° Galilæi erant ignobiles et pauperes præ Judæis, XVI, 321, 1. Erant stupidi, sed pugnantes et bellicosi, XVII, 61, 2; 90, 2 et seq. Galilæi quinam a Pilato cæsi, et qua de causa, 185, 1.

2° Gallilæorum secta quæ esset, XVII, 155, 1, XX, 296, 2. Est hæc exorta sub tempora Christi, XVI, 185, 2. Eleazarus Judæus coryphæus sectæ Gallilæorum, XIX, 335, 2. Gallilæorum sectæ pervicacia, XVII, 155, 1. Diu ea inter Judæos viguit, *ibid.*, et 2. Docebat non debere Judæos subesse Cæsari gentili, nec Judæos ethnicis parere, XVI, 185, 2; XIX, 335, 1. Omne vœtigal et dominium Cæsaris abnuebat, XV, 395, 2; XVIII, 219, 1, 2.

GALLA (S.). S. Galla Eucherii uxor totam se penitentiae et rigori dedit, XIV, 490, 2.

GALLA (Symmachi consulis Romani filia). Galla vidua juvenis quam generose secundas nuptias respuerit, XIX, 238, 1. Monasterium ingressa est, amica fuit luminis, 335, 2. Apparuit illi B. Petrus, a quo dimissa peccata sua audivit, *ibid.* Quam pie et feliciter ex hac vita migravit, II, 321, 1. A S. Petro in cœlum vocata est, XX, 414, 1.

GALLA PLACIDIA imperatrix, uxor Theodosii imperatoris. Galla Placidia Romanæ propevit, ut sacra apostolorum limina visitaret, XVIII, 16, 1.

GALLI. Galli antiquitus a corporis candore Galatæ nuncupabantur, XVIII, 517, 2. An olim germanice locuti, 514, 1. Galli olim sapientes suos vocabant Druidas, IV, 220, 1. Galli cum Attalo pugnantes per iter aurum et argentum sparserunt, 431, 2. Galli quando dicti indociles, XVIII, 536, 1. Galli et effeminati, probrosa vocabula, XIII, 345, 2. Galli per tres, id est ter, significant superlativum, 538, 1. Facile R in S commutat, XI, 350, 2.

GALLIA. Gallia dicta Galatia, XIX, 313, 2. alia comata unde dicta, 357, 1. Gallia cor Judæis sit Sarepta, XIV, 17, 2. A quibus ad Christum sit conversus, *ibid.* Gallia ut sana sit et pacifica, sanguinem quolibet decennio mittat oportet, 192, 2.

GALLICANUS (S.). S. Gallicanus consul Christi causa pauper factus est, XVII, 435, 2. Gallicanus ab uxore ad fidem conversus, operibus misericordie totum se addixit et martyri occubuit, XIX, 237, 2. Ejus humilitas, charitas et martyrium, XI, 483, 2. S. Gallicani prædia qui invaserat, a demone sunt correpti, 379, 2.

GALLICIA. Gallicia ob regem hæresi Ariana infectum, passim a lepra corrupta est, II, 85, 1.

GALLINA. Gallinæ sollicitus amor in pullos, XV, 498, 1. Infurcatur pro iisdem, *ibid.* Voce se

is accomodat, *ibid.*, 2. Ramum rutæ sub *se* habens tuta est a fele; est focunda et vigilans, *ibid.* Pro pulvis toto corpore dimicat, 499, 1. Est typus Ecclesiæ et sacerdotum, 498, 2. Ejus ova sabulosa sunt et medica, *ibid.*, et seq. Gallinæ caro consumit aurum, XXI, 328, 2. Quid hoc, si verum est juxta Plinium, symbolice significet, *ibid.* Gallina mortua cur melior cane vivo, VII, 311, 2.

GALLUS. Galli incessus generosus, VI, 465, 2; 467, 2; 469, 2. Est animal salax, 467, 1. Est immemor, *ibid.*, et 2. Ejus descriptio, *ibid.*, et 469, 2. Regem ejusque partes representant, *ibid.*, et seq. Est terror leoni, 470, 2 et seq. Ejus amor in pullos, 469, 2. Ejus zelotypia et amor erga gallinæ, *ibid.* Est ingenio præsepio et soiers, *ibid.* Galli intelligentia qualis, *ibid.* 726, 2; 727, 1. Ejus in pugna magnanimitas, VI, 470, 1, 2. Miram habet cum sole sympathiam, eumque in omni cœli parte salutem, 471, 1. Pluviam et tempestates præsigit, 471, 1. Acuti est visus, *ibid.* Oriente luna gestit, *ibid.* Bis de nocte cantat, XV, 565, 1. Non pugnat nisi ut gallinæ suus treactur, VI, 471, 1, 2. Gallus gallinæe cur dicitur vir, XI, 341, 2.

GALLUS (S.). S. Gallus incendium per Evango-
liorum codicem extinxit, XV, 2, 2.

GAMALIEL. Gamaliel fuit doctor D. Pauli in sacris, XVIII, 1, 2. Suis præscriptis ut a cum sacris Litteris officium manuale discerent, XIX, 169, 2. Gamaliel fuit pharisæus, fuitne Christianus? Est inter sanctos relatus, XVII, 153, 2. Ejus consilium pium pro apostolis, 155, 2. Corpus S. Stephani in villa sua sepeliri curavit, 191, 1.

GAMMADENCES, GAMMADINI. Gammadences non sunt certa aliqua gens, XII, 696, 1, 2. Gammadini, id est gigantes cubitantes et pugnaces, unde dicantur, *ibid.*, et 697, 1. Eorum robur, *ibid.* Gammaphantes populi Ethiopiæ non sunt Gammadini, 696, 1.

GANEA. Ganea est tropologie superluminare crapulae, XIV, 503, 1.

GANGES. Ganges fluvius auferit est, an idem qui Phison, IX, 659, 2.

GARCIAS. Garcia regi Navarræ successit filius ex vulnerate matris utero excisus, XII, 14, 1.

GAREB. Gareb, collis situs juxta Jerusalem, XII, 234, 1, 2.

GARIZIM. Garizim mons ubi situs, II, 497, 1. Urbi Sichem imminet, XVI, 360, 2. Ejus celebritas, *ibid.* Habuit nobile templum Samaritanorum quod stetit ducentis annis, II, 497, 1; XVI, 460, 1. Templum Garizitanum Samaritanorum ab Antiocho Jovi Hospitali dedicatum, IV, 522, 1.

GARRULLI, GARRULITAS. 1° Garrulorum indoles, Garrullitas signum est insipientiæ, XX, 74, 2. Sit autem omnis homo velox ad audientiam, tardus autem ad loquendum. Propria stultorum est, IX, 573, 2; 574, 1. Labia imprudentium stulti narrabunt; verba autem prudentium siletio possiderantur. Garrullus ostendunt suam insipientiam

V, 556, 2: Stultus quoque, si tacuerit, sapiens reputabitur; et si comresserit labia sua, intelligens. Raro garruli sunt sapientias, IX, 547, 2: Est tacens, qui invenitur sapiens; et est odibilis, qui procaus est ad loquendum. Garruli oratio in ore nascitur non in corde, 574, 1. Est quasi parturians, 534, 2: A facie verbi parturiti factus, tanquam genitus partus infans. Abortienti garruli similes sunt, VI, 408, 2: Vidisti hominem velocem ad loquendum? Stultitia magis speranda est, quam ejus correptio. Verba inconsiderate effundunt, XX, 89, 1: Si quis autem putat se religiosum esse, non refranans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio. Quomodo tecto carere dicuntur, V, 283, 2: Sapiens corde praecepta suscipit; stultus cadit in labiis (Septuaginta: Qui autem non lectus est labiis, obliquans supplantabitur). Garruli comparantur cisteris dissipatis, XII, 28, 1. Secreta amicorum produnt, VI, 69, 1: Ei qui revelat mysteria, et ambulat fraudulenter, et dilatat labia sua, ne commisceat. Egro ad taciturnitatem reducuntur, 407, 1, 2. Sunt plerumque adulatores, nihil eis condonatur, 408, 1.

2° Garrulitas effectus, VII, 197, 1: In multis sermonibus invenitur stultitia. Est inimica sapientiae, IX, 276, 1. Garrulitas noxia est, 170, 1: Noli citius esse in lingua tua; et tuitus et remissus in operibus tuis. Nocet tam loquenti quam audienti, VI, 474, 1: Est qui stultus apparuit, postquam elevatus est in sublime; et enim intellexerit, ori suo impoverisset manum. Garrulitas otiosa pari egestatem, V, 428, 2: In omni opere erit abundantia; ubi autem verba sunt plurima, ibi frequenter egestas.

3° Garrulitas Christiano et fidei est cavenda, XIV, 310, 2; 311, 1. Garrulitas reprehenditur, XVII, 81, 2. De garrulitate apophthegmata varia, II, 97, 2 et seq.

GASPAR BARZEUS. Gaspar Barzaeus Armuzii Samson, III, 214, 1. Quam charus et venerabilis erat Armuzia Saracenis, XX, 8, 2. Quam stupenda per pueros Armenia petrarit, XI, 263, 2. Discordes ad unionem redigere in primis studebat, XV, 149, 1, 2. Ejus amor erga socios omnes, XVII, 574, 1.

GASPAR SANCHEZ. Gaspar Sanchez doctus et elegans in Isaia scriptis, XI, 100, 1, 2. Scriptis etiam in Prophetas minores, XIII, 222, 1.

GAUDERE, GAUDIUM. 1° Gaudium generaliter sumptum. Gaudium spiritus vitales et animales multiplicat, excitat et acuit, IV, 249, 1. Gaudium perfecte novit is qui post dolorem ejus fit compos, V, 413, 2: Cor quod novit amaritudinem animae suae, in gaudio ejus non miscet extraneum. Gaudium e re inexpectata et nova ortum, mentem adhuc reddit anxiam et dubiam, XVI, 281, 2: Adhuc autem illis non credentibus, et mirantibus pro gaudio dixit: Habetis hic aliquid quod manducetur? Pro gaudio, praesertim repentino, multi

obierunt, XIV, 264, 1; XVI, 35, 1. Gaudere etiam dicuntur res inanimate, X, 321, 2.

2° Quodnam gaudium sit verum. Gaudium in Domino et verum quodnam sit, II, 175, 1, 2. Gaudium Domini quid sit, X, 99, 1: Non est census super cetum salutis corporis; et non est oblectamentum super cordis gaudium. Gaudere in saeculo, et gaudere in Domino quid sit, XIX, 59, 2: Gaudete in Domino, iterum dico vobis, gaudete, Gaudium Domini accipitur active et passive, IV, 248, 2: Nolite contristari: gaudium etenim Domini est fortitudo nostra. Quomodo in Domino semper gaudere possimus, X, 99, 1. Christianorum gaudium quadruplex est, II, 175, 1, 2.

3° Unde oriatur verum gaudium. Gaudium quae vera causa, XIX, 59, 2. Gaudete in Domino. Gaudium verum est in bona conscientia et sanctitate, X, 99, 1; 103, 1. Tristitiam non des animae tuae, et non affligas semetipsum in consilio tuo, 109, 1. Splendidum cor et bonum in epulis est, epule enim illius diligenter sunt, XX, 522, 1, 2 et seq.: Et haec scribimus vobis ut gauderitis, et gaudium vestrum sit plenum. Gaudium perenne est bona conscientia, IX, 408, 2: Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitia defecti, X, 98, 1, 2. Gaudium solum est in salute et tranquillitate, V, 521, 1: Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena victimis cum jurgio, VI, 396, 2 et seq.: Peccantem virum intempus involvit linguas, et justus laudabitur aique gaudibilis. Gaudium solidum nascitur e sola virtute, 411, 2: Gaudium justo est facere iudicium, et paucor operantibus iniquitatem. Id excitat timor Dei, 34, 2: Timor Domini ad vitam, et in plenitudine commorabitur absque visitatione pessima. Gaudium iustorum in hoc mundo comes est virtutis eorum, XI, 608, 1: Laetitia sempiterna super capita eorum, gaudium et iudicium tenebant, fugiet dolor et gemitus. Gaudium sanctorum est Christus, XVII, 206, 1. Gaudium de Dei gloria et majestate, unde in nobis oriatur, XIV, 237, 1. Quod gaudium fructus sit Spiritus sancti, XVIII, 568, 2: Fructus autem spiritus est: caritas, gaudium, pax, patientia, etc. Gaudium Spiritus sancti est fructus poenitentiae, XV, 129, 2. Dixit autem ad mulierem: Fides tua te salvam fecit: vade in pace. Gaudium timentium Deum, IX, 440, 2. Id nulla mala extinguere queunt, X, 99, 1. Quod gaudium Christus pro praemio discipulis afferat, XVI, 563, 2 et seq.: Haec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur. Est id tam suum quam discipulorum, 564, 1. Quomodo id impleri et perfici possit, 564, 2. Gaudia virginum sunt eorum proles, XI, 560, 1, 2. Gaudendum quare sit in tribulatione, XX, 16, 1, 2 et seq.: Omne gaudium existimate, cum in varias tentationes incidieritis, scientes quod probatio fidei vestrae patientiam operatur. Ita gaudent viri solidae virtutis, 17, 2; 48, 1, 2 et seq.: Beatus qui

subest te tentationem, quoniam cum probatus fueris, accipiet coronam vitam. Gaudium Deus admiscet tribulationi, Job, 674, 1: Et non dixit: Ubi est Deus qui fecit me, quia dedit carmina in nocte? Gaudere in tribulatione admirabile est, XIX, 117, 1: Et vos imitatores nostri facti estis et Domini, excipientes verbum in tribulatione nulla, cum gaudio Spiritus sancti. Gaudium in tribulatione quam sit heroicum, XVII, 156, 2: Ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habitus sunt pro nomine Jesu contumeliam pati. Media ad gaudium assequendum, II, 444, 2.

4° Gaudii veri et spiritualis fructus et enarrationes. Gaudii spiritualis fructus, II, 444, 2: Et comeditis in conspectu Domini Dei vestri, ac labimini in cunctis, ad quae miseris manum, eos et domus vestra in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester. Gaudium spiritus quam sit suave, XVII, 108, 2: Et frangentes circa domos panem, simebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis. Gaudia iustorum quanta sint, V, 303, 2: Quod timet impius, venit super eum; desiderium suum justis dabitur, Job, 216, 1: Deus non projicit simplicem, nec porrigit manum malignis, donec impleatur risu os tuum et lobia tua jubilo. Gaudium comes est confidentiae, securitatis, amicitias, VI, 110, 2. Id rebus denotatur, 71, 2. Gaudium cordis mirifice ad contemplationem confert, V, 486, 2: Cor gaudens exultat faciem: in dolore animi deicitur sapiens. Gaudium demonstentationes evincit, XX, 20, 1. Gaudentibus de Deo novam gratiam, vires ac robur suggerit Deus, IV, 249, 1. Gaudii actu quomodo Deum laudemus, XXI, 135, 2. Quale sit gaudium sapientis, X, 396, 1. Gaudium sapientis moderatum est, V, 416, 1. Gaudium sapientis perenne, 567, 2: Vide oculis vestris quia modicum laboravi, et invenisti mihi multum requiem. De gaudio spirituali insignia documenta, II, 444, 2.

5° Gaudia beatorum in caelo, Vide BEATI, CAELUM.

6° Gaudium mundi et impiorum quale sit. Gaudium et risus mundi quid sit, VII, 88, 2: Risum reputavit errorem, et gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Gaudia mundana sunt levia et inconstantia, X, 30, 1. Gaudia mundi dolore mixta sunt, V, 417, 2 et seq.: Risus dolore miscetur, et extrema gaudii luctus occupat. Quannam hujus rei causa, ibid. Gaudium impiorum et sanctorum cur differant quoad durationem et praemium, XVIII, 459, 1. Quasi tristes, semper autem gaudentes. Gaudia impiorum de peccatis falsa sunt, XI, 673, 2: Impii autem quasi mare fervens, quae quiescere non potest, et redundans fluxus yvus in conculationem et lutum. Gaudium mundi reeve est, XVIII, 315, 2: Praeterit figura hujus mundi. Item impiorum, IV, 460, 2: Et mortuus est Aitimus in tempore illo cum tormento magno. Gaudium impiorum vertitur in tristitiam XII

452, 1: Et amputabitur casuallio multitudinis ejus, et gaudium ejus erit in luctum. Gaudium mundi vertitur in luctum sempiternum, XVI, 581, 2: Amen, amen dico vobis, qui prosterit vos, mundus autem gaudet: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium.

GAULUS. Gaulus insula quomodo sita, XVII, 427, 1. Ejus nomina, 428, 1, 2.

GAZA. Gaza unde dicitur, XII, 295, 1; XIII, 543, 1; XIV, 288, 2. Pomponii Mele in ejus error, XIII, 543, 1. Gaza urbs fuit duplex, una in Persida seu Media, altera in Philistaea, ibid.; XVI, 203, 1, 2. Gaza Philistaea eversa, et altera non procul inde edificata, ibid., 2.

Gaza a Josue capta mox occupata a gigantibus, III, 66, 1, 2. Quomodo a Pharaone Ephres vastata, XII, 295, 1. Quae contra eam prophetae Jeremias, ibid. Ejus potentia eam vastantem Nabuchodonosor et Alexander Magnus; postea roboravit, et hodie floret, ibid. Ejus capientia ab Alexandro quale portentum evenerit, XIV, 454, 2. Alia ejus expugnationes, ibid. Ejus idolum fuit Marnas, 454, 2.

GAZARA. Gazara urbs ubi sita, IV, 482, 2. Per eam non intelligitur Gazer, 490, 2.

GAZOPHYLACIUM. Gazophylacia templi quae dicantur, XII, 788, 1. Gazophylacium erat locus publicus et amplius; ipsum describitur, XVI, 409, 2. Erat area pecuniarum templi; sic quoque dicta porticus, in qua illa servabatur, XV, 708, 2. Gazophylacia quid mystice denotent, XII, 788, 1; 797, 1.

GEHARDUS. Gebhardus abbas, brachium miraculose sanatum femine devotae osculandum praebens, idem rursus sensit obligescere, V, 193, 2.

GEDEON. Gedeon quare et unde dicitur Jerobaal et Jerubaal, XIII, 359, 2; 424, 1. Dicitur est etiam Arbel, 424, 2. Gedeonis fortitudo, III, 149, 2. Licite petit signum ab angelo, 150, 1. Non sacrificavit dum carnes angelo obtulit, 150, 1, 2 et seq. A Deo factus est sacerdos, 153, 2. Acceptit donum fortitudinis, 153, 2. Non peccavit petendo signum roris in solo vellere, 153, 2; 154, 1. Qui instat eorum hiberunt, manu aquam injicientes, a Gedeone electi in milites, 158, 2 et seq. Gedeon apposite significatur per panem bordeacum, 159, 2. Ejus fides, XIX, 486, 1. Ejus fides promerita est victoriam contra Madian, 162, 1. Gedeon nulli responsio et humiliando se Ephraimitas sibi iratos reconciliavit, III, 164, 2; V, 446, 1. Ejus peritia in bello, 166, 1. Offerit ei post debellatum Madian monarchia, quam non habebat, et recusat, 166, 2. Ego quod fecit fuit vestis Pontificis, 167, 1, 2. Serrarius opinatur eum etiam post victoriam per se sacrificasse, ibid., 2. Non peccavit faciendo ephod, nisi forte venisset, ob eamque culpam punitus est delatione posterorum, ibid., 2, et 168, 1. Mortuus est in senectute bona, 168, 2. Gedeon fuit typus Christi, III, 163, 2. XI, 229, 1, 2 et seq.

GEDOR. Gedor, quæ et Gador Avitas, ubi sita, IV, 491, 1, 2.

GEHENNA. Gehenna unde dicta, hujus vocis etymon et significatio, II, 117, 1, 2; XV, 162, 1; XX, 150, 1. Gehenna cur dicatur infernus inferior, *Psalm.*, II, 72, 2. Gehenna an creata a Deo sit secundo mundi, XI, 423, 1. Sex ejus proprietates, *ibid.*, et 2. Cur dicatur habere caninum, XV, 332, 2 et seq. Gehenna significatur per arborem Absalon, III, 510, 2.

Gehennæ scintilla est libido, ira, ambitio, XI, 601, 1, 2. Gehennæ timor ab anima peccata propellit, IX, 81, 2 (*Vide INFERNUS*).

GEHON. Gehon fluvius ex paradiso oriens qualis sit, I, 82, 2 et seq. Gehon fluvius an sit Nilus, IX, 660, 4 et seq.

GEIZA. Geiza dux Hungariæ non permittitur a Deo edificare ecclesiam, III, 462, 2.

GELASIUS. Gelasiæ Cesariciensis nomine circumferantur olim commentaria in Paulum Ambrosio adscripta, XVIII, 31, 2.

GEILOBE. Geilobe montes ubi siti, III, 436, 1. Eis videtur maledicere David, *ibid.*, Sed non serio maledixit, *ibid.*, Sunt multis in locis steriles, *ibid.*, 2. Sed super eos aliquando pluit, *ibid.*, Significant superba Judæorum corda, *ibid.*, Item tepidos et irreligiosos, *ibid.*

GELU. Gelo descriptio, X, 408, 1, 2.

GEMELLI. Gemelli ejusdem sexus habent eandem secundam, I, 348, 2 et seq. Gemelli sæpe moribus et amoribus sunt invicem similes, XVI, 487, 2. Gemelli fetus *Cantici* quinam, VIII, 39, 2 et seq.

GEMINATIO. Geminatio distributionem significat, XII, 847, 1. Geminatio verbi ejusdem apud Hebræos significat actionis vehementiam et gradum superlativum, XIV, 207, 1.

GEMINI STELLA. Gemini stella cur a nautis observetur, XVII, 493, 1, 2.

GEMITUS. Gemitus et suspirii causa est spiritus angustia et respirandi difficultas, VIII, 380, 1. Gemitus est animi muliebris, XX, 207, 1.

Gemitus inenarrabiles qui sint, XVIII, 142, 2. Gemitus apostoli Pauli, *ibid.*, Gemitus poenitentiae sunt carbones ignis, 216, 2. Gemitus prælatorum sub onere regiminis, dum suos labores irritos esse videt, XIX, 622, 1.

GEMMA. Gemmarum pulchritudo, pretium, splendor; unde dicta, XXI, 382, 1. An congrue vocentur stellæ, 34, 1. Omnes sunt sicca et frigida, 396, 1. Færem in pretio qui sint gradus, 399, 1. Earum fabulosæ virtutes, 384, 1, 2. Gemmæ præscæ tonnullæ interiere, earum nomina mutata, novæ substatæ aut substitutæ, 382, 2 et seq. Gemmæ plures gestabant antiqui in annulis, 95, 1. Gemmæ de naso portant Indi, XI, 140, 2. Gemmæ debent suo loco collocari, VI, 303, 2.

Gemmæ duodecim Rationalis adaptantur duodecim Apostolis, et duodecim tribubus Israel, I, 660, 1 et seqq. In his gemmis insculpta fuerant

nomina duodecim tribuum, non stemmata, 688, 1. Gemmæ Rationalis recte vocantur lapides ignis, cur, XII, 709, 1. An his splendebus Deus suum erga populum favorem et opem significaret, *ibid.*, Gemmæ Rationalis vocantur lapides pleniudinum, XVIII, 239, 2. Quid denotarent symbolice, XIX, 495, 2.

In cœlis veræ futuræ gemmæ, XXI, 382, 1. Gemmæ duodecim civitatis cœlestis significant duodecim Apostolos, et duodecim Symboli articulos, 373, 1; 383, 1. Hæ in quibus a gemmis Rationalis differunt, et conveniunt, 382, 2 et seq. Gemmæ duodecim in cœlestis Jerusalem fundamento posita quos quæque apostolos designant, XV, 256, 1.

GENA. Genæ quomodo similes areolis aromatum, VIII, 126, 1. Earum symbola, 44, 1; 46, 1, 2; 127, 1. Genis recta intentio comparata, 551, 1. Genæ purpureæ notant virgines, 44, 1. Item martyres, 45, 2.

GENEALOGIA. Genealogiarum libros exactissime conscribent Hebræi, idque die circumcissionis cujusque infantis, XV, 86, 2. Cur eas tam opereose pertaxerent, XIX, 478, 2. Quam bene eas calerent, 339, 1. Genealogiæ Judæorum ab Apostolo suggillantur, 178, 1. In genealogiis Scripturæ aliquorum generantium nomina sæpe tacet, III, 248, 2. Genealogiam Melchisedechi et aliorum Dei amicum cur non recenset Scriptura, XIX, 410, 1, 2.

Genealogia Christi e Mattheo et Luca conciliatur, XVI, 94, 2 et seqq.; 96, 1, 2 et seqq. Quam ea sit nobilis, 99, 2. Per genealogiam Josephi cur textatur Christi genealogia, XV, 56, 1, 2.

Genealogia peccati quæ sit, XII, 163, 2; XVIII, 98, 2 et seq.

GENERARE, GENERATIO. Generatio in Scriptura varie capitur, XII, 459, 2; 460, 1. Generatio est proprie spatium centum annorum, I, 205, 1. Træx et sæculum et generationem significat, IX, 156, 2; 471, 2. Generatio capitur subinde pro fructibus, 157, 1. Generatio est species resurrectionis, X, 88, 2. Generatio rebus representatur, VI, 218, 1. Generandi vis umbilico denotatur, V, 80, 2. Gignatur quando femina a viro, quod mas, IX, 330, 1. Generationem vitabant in congressu Manichæi, XIX, 224, 2. Generandi vis emortua, divinitus Abraham in senio reddita est, XX, 88, 1. Generationes ad Abraham usque ad Christum sunt XLII, divisæ in tres tesseradecades, et cur, XV, 60, 2; 61, 2. Alia earum generationes, 61, 2. Cur generatio una Jechonia sit omnia in genealogia Christi, 56, 1. Generatio Christi a S. Mattheo, textur usque ad Abraham, 54, 1. Generationes omnes virginem Mariam dicant beatam, XVI, 27, 2. Generationes omnes prætereunt 100, 1, 2. Quæ quatuor generationes prave, VI, 438, 1, 2. Earum poena congrua juxta rabbinos, 446, 2.

Generatio duplex Filii Dei, VI, 428, 2.

389, 1. Generatio Christi æterna, XVII, 281, 2. Generatio Christi, tum æterna, tum temporalis, rori assimilatur ob multas analogias, V, 447, 2 et seq.; XI, 587, 2; 582, 1, 2. Utraque cum aurora comparatur, XIII, 366, 1, 2. Generatio vera in Deo est, XIX, 356, 2. Generationis divinæ et humanæ antithesis, XVI, 305, 2 et seq. Generatio et spiratio in Deo sempiterna et invariabilis est, 356, 1. *Generare et gignere, gigni et gignitum esse*, idem sunt in divinis, V, 231, 2. Generatio Filii Dei est a Deo Patre peracta ut principium viarum ejus in opera ejus, 223, 2 et seq. Generatio Filii Dei est naturalis, non libera, est immutabilis, pura, XIX, 352, 2. Generatio Christi enarrari non potest, XI, 634, 2. Generatio Christi ex Virgine fuit supernaturalis simul et naturalis, XV, 60, 1. In generatione Christus et Melchisedech conveniunt, XIX, 414, 1, 2 (*Vide JESUS CHRISTUS*).

Ad generationem spiritualem quid requiratur, XVIII, 134, 2. Generatio spiritualis et divina similis est carnali, XX, 561, 1. Gignimur a Deo ter, 70, 1. Et quomodo hæc generatio peragatur, 70, 2. Generatio naturalis non facit ad veram Abraham posteritatem, XVIII, 459, 1, 2 et seq.

Generatio sui tribuitur virtuti et peccato, X, 253, 1. Generatio peccati et virtutis, XX, 62, 1, 2. **GENEROSITAS, GENEROSUS.** Generositas indolis a parentibus descendit, VI, 429, 1. Generositas omnes difficultates exsuperat, XX, 398, 1, 2: *Deus autem omnis gratia, qui vocavit nos in æternam suam gloriam in Christo Jesu, modicum passus ipse perficiet, confirmabit solidabitque.* Generosus facile tolerat suam infirmitatem, V, 673, 1: *Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam.* Item aliam quamlibet, *ibid.*; 674, 1. Iræ dominatur, VI, 272, 2: *Patientia lenietur princeps, et lingua molliis confringit duritiem.* Generosus iram domat, et injuriam parvi facit, XVIII, 644, 2. Generosus est similis leoni, VI, 455, 2. Generosus est insidias et pericula percavere, IV, 560, 2. Generositas ad heroica opera et profectum, incitat ad cursum in vita Christiana, XIX, 49, 2: *Unum autem, que quidem retro sunt oblitiscens, ad ea vero que sunt priora extendens metipsum, ad destinatum persequor, ad brevium supernæ vocacionis in Christo Jesu.*

GENESARETH. Genesareth est alius locus a Gerasa, XV, 357, 2. Est idem qui Ceneret, vel Ceneroth: ab ea dictus est lacus illi adjacens stagnum vel mare Genesareth, 348, 1. Terra Genesareth est eadem cum Genesareth, XVI, 390, 2 et seq.

GENESIS. Genesis quid contineat, I, 37, 1. Ejus chronologia, *ibid.*, et 419, 1, 2. Quinam in eam scriperint, 37, 1, 2.

Genesis (S.) S. Genesis martyr suo sanguine baptizatus est, V, 444, 2.

GENETHIACI. Genethiacorum quam frivola sit scientia, XVII, 356, 1, 2.

GENEMEN. Genemine (de hoc) vitis se non bibiturum amplius dixit Dominus, non in ocaua Eu-

charistica, sed in ocaua gni paschalis, XV, 562, 1, 2. *Genimen vitis a Christo vocatur id quod erat non in calice Eucliaristico, sed in calice agni paschalis, ibid.*

GENNADIUS. Gennadius commentatus est in *Apocalypsin*, XXI, 44, 1.

GENOVEFA (S.). S. Genovefa cereus fuit ab angelo reabecus: ejus sanctitas illustris: est Parisiensium patrona, VI, 503, 4, 2.

GENERICUS. Gensericus Wandalus Africam et Romam diripuit, XXI, 200, 2. Cur dictus sit regum omnium felicissimus, *ibid.*, Primus Wandalarum regum Arianus fuit, a Bonifacio comite primus est in Africam vocatus, 204, 1. Gensericus an sit nomen Antichristi, 263, 2.

GENTES. Gentes *1º* Gentium vocis definitio, earum varia in Scriptura nomina, origo, indoles, usus. Vox Genæ deducitur a genus, IX, 471, 1. Gentes aliquando significant per catechesin genera, 471, 1. Cur vocentur dispersio, XI, 662, 2. Peregrini vocantur, 706, 2. Gentes et varie nationes ex quibus orta, I, 163, 2 et seq. Gens quælibet in terra suam habet generationem, successioem, processum, finem, IX, 472, 1. Gentes nonnulla naturaliter alii quibusdam certis adversantur, VI, 320, 1. Gentes bus, apud quas circumcisio viguit, non fuit ea communis, sed privata aliquorum ei paucorum, XII, 86, 2. Gentes valedebant defunctis, offerentes eis cibos, 461, 1. Speliebant suos principes cum armis, sceptro, vestibus auro, 73, 1. Inluctu incubebant se, 133, 2. Gentes Judæis vicinas cur a Chaldeis excidi voluerit Deus, 196, 1, 2. Gentes tres exorsæ Judæis erant, X, 547, 1, 2. Quas hæc designant, *ibid.*

2º Gentium idololatria. Earum vesanas in efformandis et fabricandis diis superstitio, XI, 500, 1, 2. Fabricando et colendo simulacra lineæ et lapidæ colebant idola, non Deum, sed Deum his simulum faciebant, *ibid.*, In idolis ligneis non adorant Deum quasi imagine ut faciunt Christiani, contra Calvinum, XII, 465, 1. Adorantur et sacrificant montibus, fontibus, fluvii, XI, 526, 2. Colebant astra quasi animata, XII, 88, 1, 2. Cur adorantur solem et stellas, 74, 1. Putabant lanam in defectu adracone apprehendi, 69, 1. Etiam vitia morbosque in deos retulerant, XI, 662, 1, 2. Idola sua quomodo contra Deum tenerent, 512, 2. Gentium crudelitas in immolandis hominibus, ac potissimum filii, II, 117, 2. Tripliciter errant exproborum infortunio, et improborum felicitate, XII, 105, 1, 2. Eas errare quomodo permisit Deus, XVII, 293, 1. Gentes Judæos et Judæismum irridebant, XI, 410, 1, 2. Gentes cur Judæos spernerent, XVII, 239, 1. Gentes plurimæ sunt ad Judæismum conversæ, XII, 135, 2. Auditis mirabilibus victoribus Hebræorum, agnoventur Dei potestatem, cumque timeantur, XIV, 539, 2. Earum adolescentia quando fuerit, quæ confusio et viduitas, XI, 611, 2: *Quia confusio adolescentia tua oblitisceris, et opprobrii viduitatis tua non recordaberis.*

3° Gentium conversio ad Christum. Gentium conversio predicatur, 1, 162, 2; XI, 409, 1: *Et audient, in die illa, surdi verba libri, et de tenebris et caligine oculi caecorum videbunt*; XIII, 295, 2; 296, 1: *Et erit numerus filiorum Israel quasi arena maris, quae sine mensura est, et non numerabitur*; 306, 1: *Congregabuntur filii Juda filii Israel, et ponent sibi caput unum.* Gentium conversio quomodo a Sophonia predicta sit, 293, 1, 2: *Horribilis Deus super eos, et attenuabit genes deos terrae: et adorabunt eum viri de loco suo, omnes insulae gentium*; 305, 1: *Ultra flumina Aethiopiae, inde supplices mei, filii dispersorum rorum deferent munus mihi.* Earum prophetas tales essent, XI, 50, 2. Earum vocationem insinuat Christus, XV, 224, 2: *Multi ab Oriente et Occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob, in regno caelorum.* Erant caecae et surdae ante Christum, post ejus adventum et videre et audire ceperunt, 456, 1: *Tunc aperientur oculi caecorum, et aures surdorum patebunt.* Tam claudae et mutae, sed eo veniente, salient et loquuntur, *ibid.*, 2: *Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum.* Pro gentium ab idololatria ad Christi fidem conversione Siraechus oravit, X, 230, 1, 2: *Inmitte timorem tuum super gentes quae non exquisierunt te, ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, et enarrent magnalia tua.* Gentes tuae et qualem ortum Christi desiderarint, XIV, 336, 2. Gentes omnes commotae sunt tempore Christi, XI, 509, 1, 2: *Adhuc semel, et ego movebo non solum terram, sed et caelum.* Gentes omnes quomodo Christus suo ortu commoverit, XIV, 334, 2: *Adhuc unum modicum est, et ego commovebo caelum et terram, et mare, et aridam: Et movebo omnes gentes, et veniet desideratus cunctis gentibus.* Eas quando respiciere Deus ceperit, XVII, 337, 2: *Et tempora quidem hujus ignorantia despiciens Deus.* Gentes et Samaritae prius ad Ecclesiam venero quam Judaei, XII, 621, 1, 2: 622, 2. Eas adiri ab apostolis se vivente vetuit Dominus, cur: sed post passionem passim ipsis evangelizatum est, XV, 258, 2: *In vitam gentium ne abieritis...; sed potius ite ad oves quae perierunt domus Israel.* Ad eas quando abierunt Apostoli, XVII, 63, 2; 258, 2. Publice quando eis Apostoli praedicare ceperunt, 244, 2. Iis quomodo Paulus loqueretur ante apertum Gentilibus osium Evangelii per Petrum, 222, 2: *Loquebatur quoque gentibus (Paulus), et disputabat cum Graecis, illi autem quaeerebant occidere eum.* Se invicem hortatae sunt ut ad Ecclesiam Christi transirent, XIV, 97, 1: *Et dicent: Venite, ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob, et docebit nos de vitis suis, et thibimus in semitis ejus.* Gentes universaliter ad Ecclesiam convolarunt, 444, 1, 2: *Haeo dicit Dominus exercituum: Ecce ego salvabo populum meum de terra Orientis, et de terra occasus solis.* Gentium ad Deum con-

versio, *Psalm.* II, 71, 2: *Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine, et glorificabunt nomen tuum.* Gentium conversio mira quadrupliciter, VIII, 3, 1: *Quae est ista quae ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhae et thuris, et unitesci pulveris ignemartii?* Gentes sub Christo sapere ceperunt, XI, 430, 1: *Cor stultorum intelligit sententiam, et lingua balborum velociter loquitur ei plane.* Earum vires et sapientia cesserunt Evangelio, XIV, 454, 2. Gentes quomodo se coram Judaeis et postea coram Christianis se humiliarint, 150, 1: *Lingent pulverem sicut serpentes, velut reptilia perturbationum in adibus suis: Dominum Deum nostrum formidabunt, et timebunt te.* Visio doctrinis paradoxis Ecclesiae, ab ea refugiebant, at interiori pulchritudine ejus visa, eam amare ceperunt, 502, 2. Qui et eam promoverunt, 437, 1: *Et qui procedunt, venient et edificabunt in templo Domini.* Viso Christianorum sanctitate, obstupuerunt, XI, 356, 2 et seq. Audita uba Evangelii quomodo ingerunt, 739, 1: *Cum feceris mirabilia, non sustinebimus, descendisti, et a facie tua montes defluerunt.* Gentes conversae ad Christum omnes suas opes in Ecclesiam contulerunt, etiam omnes scientias et artes, XIV, 539, 2 et seq.: *Congregantur divitiae omnium gentium in circuitu aurum, et argentum, et vestes multae solis.* Gentes dum in Christum credunt, sunt veri fideles et Judaei, X, 235, 1. Gentes ascitae per fidem in familiam Abraham, benedictionum et promissionum illi a Deo factarum, inter quas prima est effusio Spiritus sancti, justificatio et adoptio, factae sunt participes et haeredes, XIII, 293, 2; 507, 2; 603, 2; 643, 1, 2. Servi et ancillae erant ante Christum, sed per Christum in filios cooptatae sunt, 508, 1, 2. Gentes omnes, tam fideles quam infideles, sunt Christi haereditas, *Psalm.* I, 16, 2: *Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae.* Gentes fuerunt Ecclesiae et Deo gratissimae, XI, 533, 2: *Dedit propitiationem tuam Aegyptum, Ethiopiae et Saba pro te.* Ipsae jam conversae ad legem non tenebantur, XVII, 382, 1. Ex gente qualibet ad caestem Jerusalem confluent aliqui, XXI, 374, 1. Ipsae omnes prius sunt convertendae, quam sibi futura orbis consummatio, XV, 270, 2. Gentes plerumque deficient a Romano Pontifice et imperio ante diem iudicii, XIX, 149, 1, 2: *Quoniam nisi venerit discussa primum, et revelata fuerit homo peccati, filius perditionis.* (Vide GENTILES).

GENTILES. I. EORUM IDOLOLATRIA. — 1° Quos deos adorabant. Gentiles multi fuisse colitoe, eorum religio est cultus idolorum, V, 442, 2. Et sic licolae, XIV, 275, 1. Gentiles adorabant solem orientem, XII, 562, 2. Adorantur homines ut deos, XX, 667, 2. Res ex quibus commodum cupiebant, ut deos venerabantur, X, 123, 1. Variis rebus varios deos praeficiebant, II, 491, 1. Quid de illis suis

crederent et quomodo eos orarent, VII, 195, 2 et seq. Diis suis ascribebant sua scelera, IX, 447, 1. Singulis cupiditatibus et vitis deum aliquam praeficiebant, 4, 205, 1. Putabant deos suos habere corpora, et proinde eos subinde dormire, et a somno excitari debere, XIV, 234, 2. Hinc oratori, praesertim mane, eos inclamando excitabant ut preces suas audirent, *ibid.* Gentiles thyrsos dicebant Baccho, IV, 352, 2. In edificatione urbis sacrificabant Gentiles Libero patri, cur, 236, 2. Apud eosdem portae et muri sacri erant, *ibid.*

2° *Gentium usus religiosi.* Quam essent in victimis seligendis et adornandis diligentes, XIV, 557, 2. Vicimas inter domesticos et amicos absentes distribuabant, XVIII, 347, 2. Post sacrificia ludos agebant, 344, 2. Lotis et extensis manibus orabant, XIX, 201, 2 et seq. In oratione adhibebant hortalogiam et multa verba efflabant, IX, 231, 2; XV, 484, 2. Cibum sumpturi, consecrabant diis primitias, XIX, 228, 1. Mensae benedicebant, eaque finita, diis libabant et sacrificabant, X, 157, 2; XV, 563, 4. Sua opera deorum invocatione ordiebantur, X, 259, 1. In propositis addebant: *Si dii volent, diis volentibus*, XX, 293, 2 et seq. Etiam pretiosa sua in templo deponebant, IV, 510, 1.

Gentiles quomodo manibus suis parentarent, IV, 287, 2. Cur colerent Libitinae ut mortis praesidem, VII, 274, 2. Cur obolium tantum in ore mortui imponerent, 218, 1. Censebant animas post mortem quiescere, et quasi dormire, X, 99, 1. Hinc apponebant eis cibum et potum, 100, 2. Sepulcra suorum per manum evocationem turbabant, 638, 2. Fingebant reges post mortem suam in deorum numerum referri, IV, 548, 2.

3° *Gentium errores et vitia.* Vivebant in tenebris, XVIII, 224, 1, 2. Veritatem Dei in injustitia detinebant, seris iniqua voluntatis, 49, 1, 2. Quare naturam ut noceram accusarent, X, 326, 2. Opinabantur somnia a Deo vel genio suo immitti, 191, 1. Sorte quasi divinatione utebantur ad scrutanda occulta et periculosa, IV, 374, 1. Hostium deos pariter hostes suos asstimbant, et ut hostes concidebant, IV, 68, 2. Eorum quae sunt fabulae, XX, 428, 1. Solebant libros sacros Judaeorum abuti ad superstitiones suas et ritus gentilitios, IV, 427, 2. Profanabant sacras historias traducendo eas ad deorum suorum fabulas, 427, 2, XIV, 32, 1. Varias eorum transformationes, IV, 427, 2. Multa a Salomone dogmata mutuati sunt, V, 6, 1; 10, 2. Eorum multi sacram Scripturam graeco jam conversam legerunt, X, 306, 2. Gentiles Judaeorum simiae fuerant in multis ritibus, XIV, 79, 1. Eorum libri sacrae Scripturae debent ancillari, V, 10, 2. Eorum scripta quomodo Christiani citare, et legere debeant, IX, 29, 2. Gentiles discrete et modice sit quando a Christianis citandi, I, 648, 1. Eorum scientia non est praeposenda sacrae, V, 568, 2. Sunt hostes Dei et verae sapientiae, VI, 103, 1. Sunt hostes Dei et verae sapientiae, IX, 622, 4. Cur vocentur mare, XX, 215, 1, 2.

Gentiles se oderant invicem, XVIII, 605, 2. Injuria ulcisci solebant, IX, 302, 1. Censebant injurias vindicare esse signum magnanimitatis tolerare pusillanimitatis, X, 48, 2 et seq. Humilitatem abundantiam sunt, IX, 347, 2. Eorum impuritas, XX, 164, 2. Eorum festa quam obscurae essent, XVIII, 553, 1. Eorum caecitas in iis quae repugnant naturae, 653, 1. Avdissime omnem immunditiam sectabantur, 638, 2. Habuere tantum fictas virtutes, IX, 7, 1; 9, 1, 2.

II. AN ET QUATENUS GENTILES DEUM VERUM AGNOVERINT, ET VIRTUTEM COLUERINT. — 1° Gentiles pauci in lege veteri Deum verum agnoverunt, XIV, 561, 1. Eorum nonnulli olim verum Deum agnoverunt et coluerunt, I, 237, 2; XVII, 231, 1: *Vir autem quidam erat in Caesarea, nomine Cornelius... religiosus ac timens Deum, cum omni domo sua... et deprecans eum semper.* Deum e creaturis agnosceret poterunt et debuerunt, XVIII, 49, 2 et seq.: *Quod notum est Dei, manifestum est in illis, Deus enim illis manifestatus. Irvisibilia enim ipsius a creatura mundi, per ea quae facta sunt, intellecta conspiciuntur; sempiterna quoque ejus virtus et divinitas. Item agnoverunt eum cuncti Intueri, XIX, 389, 2: *Discretor est cogitationum et intentionum cordis.* Quomodo Deum in simulacris colerunt sapientiores Gentium, XVIII, 32, 1: *Mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis et volucrum, etc.* Gentiles docuit Deus per naturalia, *Psalm.* II, 467, 1, 2: *Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavi eis.* Gentiles ipsam resurrectionem non dabantur, XVII, 407, 1: *Illi ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis... nisi deus hunc solvendo voce, qua clamavit inter eos stans: Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis.* Gentium regum pietas, IV, 221, 2: *Sed et caetera, quibus opus fuerit in domum Dei tui, quantumcumque necesse est ut expendas, dabitur de thesauro, et de fisco regis, et a me.* Primum Salomonis templum honorarunt potiusquam secundum Zorobabelis, nam hoc profanaverunt, XIV, 344, 1. Nonnunquam oblationes obtulerunt in templo Hierosolymitano, 378, 2. Eorum nonnulli etiam ad diem festum Paschae ascendebant, XVI, 507, 2 et seq.: *Erant autem quidam Gentiles, ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo.* Cur per Philippum aditum ad Christum sibi parent, 508, 1: *Et ergo accesserunt ad Philippum, qui erat a Bellandria Galitiae, et rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Jesum videre.**

2° Eorum sapientes suam doctrinam ordinarunt a Deo, Deique religione, IX, 89, 1. Etiam infirmos dilexerunt, XV, 176, 2: *Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? Nonne et publicani hoc faciunt? Injurias illas condonaverunt, 173, 2. Gentiles etiam nonnulli paupertatis studiosi fuerunt, XVII, 136, 2. Etiam novissima praecordia habebant, IX, 260, 2: *In omnibus operibus suis memorare novissima tua, et in aeternum non**

peccatis. Saepè melius vivunt quam Christiani. XV, 189, 1. Gentilium matronarum castitatis exempla, IV, 332, 2. Mutorum pro gloria dimicandum exempla, 456, 2; 457, 1.

3° An naturali Dei cognitione, et naturaliter recta vita, vitare damnationem possunt, XVIII, 59, 2: *Storia autem, et honor, et pax omni operanti bonum, Judaeo primum et Graeco.* An sine fide, qui inter eos probi fuerit, salvati sint, 62, 4 et seqq.: *Quoniam enim Gentes, quae legem non habent, naturaliter ea, quae legis sunt, faciunt, ejusmodi legem non habentes, ipsi sibi sunt lex.* Possunt aliqua praecepta legis implere sine fide, et non omnia, 62, 2. An opera moraliter bona possint facere, 235, 1. Unde omnia eorum opera non sunt peccata, V, 443, 2; XVIII, 235, 1. Quomodo si legem non habeant, contra eam peccent, 61, 2; 62, 1, 2. Habent legem naturalem, quam faciunt, et contra quam peccant, *ibid.* Redemptores indiguere, non obstantibus operibus moralibus, XVIII, 34, 1.

III. GENTILUM CUM JUDAEIS RELATIONES. — Cur vocarentur Graeci a Judaeis, XV, 693, 2, XVII, 460, 1: *In diebus autem illis, crescente numero discipulorum, factum est murmur Graecorum adversus Hebraeos.* A Judaeis habebantur ut canes, et per contemptum canes vocabantur, IX, 399, 1: *Quae communicatio sancto homini ad canem?* XV, 356, 1: *Non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus;* XVIII, 183, 2: *Primus Moses dicit: Ego ad emulationem vos adducam in non gentem, in gentem insipientem in iram vos mittam.* Vocabantur a Judaeis dispersi, XVI, 425, 2: *Quo hic Ithurus est, quia non invenimus eum? numquid in dispersionem gentium Ithurus est, et docturus gentes?* Eos Judaei vocabant alienigenas, VI, 326, 1: *Laudet te alienus.* Erant Judaeis infesti, et velut extranei, IX, 276, 1, 2: *Coram extraneo ne facias consilium, nescis enim quid patriet.* A Judaeis vocabantur etiam peccatores, XVIII, 531, 1: *Nos natura Judaei, non ex gentibus peccatores.* Item praepitium, 604, 1: *Propter quod memores estote, quod aliquando vos gentes in carne, qui dicitini praepitium ab ea, quae dicitur circumcisio in carne manufacta.* Item gentes in carne, *ibid.* Item immundi et scelerati, XIX, 88, 2: *Et vos cum mortui essetis in delictis et praepitio carnis vestrae.* His communia, Judaeis erant immunda, XVIII, 232, 2. Arcebantur ab atrio templi Judaici, XIX, 431, 1. Cur ridentur Judaeos, X, 82, 1. Gentiles olim per Judaeos bello capti, an recte jussi sint circumcidi, IV, 421, 1, 2: *Et circumciderunt pueros incircumcisos quotquot invenerunt in finibus Israel, et in fortitudine.* Dominati sunt Judaeis, et ad Christum conversi haereditatem Ecclesiae cum eis diviserunt, V, 523, 1: *Servus sapiens dominabitur filiis stultis, et inter fratres haereditatem dividet.* His praecedebant Judaei in possessione Scripturarum et eloquiorum Dei,

XVIII, 67, 1: *Quid ergo amplius Judaeo est? Prae nomen quidem, quia credita sunt illis eloquia Dei.*

IV. GENTILUM AD CHRISTUM CONVERSO. — His praedicandum Evangelium, est a Prophetis praedictum, XVIII, 182, 2; 237, 1: *Beati... gentes autem super misericordia honorare Deum, et ut scriptum est: Propterea confitebor tibi in gentibus, Domine. Iterum dicit: Zelamini, gentes, cum plebe ejus.* Et rursus Isaias ait: *Eril radix Jesse, et qui exaget regere gentes.* Ipsi quam benigne a Christo veniente habiti, XVII, 244, 1. Eorum vocatio revelata prius Paulo, XVIII, 4, 1. Gentiles nonnulli ad fidem ante Cornelium conversi sunt, XVIII, 244, 1, 2. Eorum plurimi ad fidem convertendi erant, XVI, 643, 2: *Ascendit Simon, Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus.* 244, 1. Sed nondum omnes ad eam sunt vocati, 199, 2. Non sunt rejiciendi ab Ecclesia, XVII, 300, 2: *Qui novit corda Deum, testimonium perhibuit, dans illis Spiritum sanctum sicut et nobis, et nihil discrevit inter nos et illos, fide purificans corda eorum.* Sunt ab Apostolis ad Deum conversi, X, 306, 2: *Sapientiam ejus enarrabant gentes, et laudem ejus enuntiabant Ecclesiae.* His etiam praedicavit S. Petrus, XVIII, 328, 1: *Crediditum est mihi Evangelium praepitium, sicut et Petro circumcissionis.* In tenebris errorum sedentes, a Christo salutare tuum quod parasti, ante faciem omnium populorum. Lumen ad revelationem gentium et gloriam plebis tuae Israel, 458, 1. Non erant ejus oves, sed eos ipse oves fecit, 475, 1, 2: *Et alius oves habeo, quae non sunt ex hoc ovili; et illas oportet me adducere, et vocem meam audient.* Unde pro illis quoque morem est, 500, 1, 2: *Cum esset pontifex anni illius, prophetavit (Caiphas) quod Jesus mortuus erat pro gente.* Et non tantum pro gente, sed ut filios Dei qui erant dispersi, congregaret in unum. Quomodo dicere queant se a Deo non fuisse vocatos, XV, 443, 1: *Quid hic statis tota die otiosi? Dicitur ei: Quia nemo nos conduxit.* Laboratum venerat hora undecima, Judaei vocati hora prima, 443, 1 et seq. Prius indigni, postea dignos se fide et Evangelio reddiderunt, XVI, 213, 1. Sunt in Ecclesiam admissi, Judaeis venire renuentibus, XV, 28, 4; 103, 2; 357, 2; 475, 1 et seq. Nuptia quidem paratae sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ille ergo ad exitus viarum, et quoscumque inveneritis, vocate ad nuptias. Rejctis Judaeis, fidem amplexi sunt, XVI, 465, 2 et seq.: *In judicium ego in hunc mundum veni, ut qui non vident, videant, et qui vident, ceci fuerint;* 105, 2: *Et ait dominus servo: Exi in vias et sepes, et compelle intrare, ut impleatur domus mea;* 305, 2: *Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ejus;* 425, 2. Quia majore vi praedicationis vocandi

erant, hinc dicuntur compulsi intrare, 199, 2. Non fuit indignum eas praeferi in Christianismo Judaeis, XVIII, 159, 1: *Non autem quod exciderit verbum Dei, non enim omnes qui ex Israel sunt, hi sunt Israelitae.* Cum Judaeis in una Ecclesia mixti fuere, id denotatum in asina et pullo ejus, XV, 460, 1. Gentiles in Lazaro representantur, XVI, 227, 1. Et in Zachaeo, 250, 1. Sunt ideo justificati, quia fidem et gratiam Christi amplexi sunt, XVIII, 34, 1, 2; 455, 1, 2; 473, 2: *Quid ergo dicemus? Quod Gentes, quae non sectabantur justitiam, apprehenderunt justitiam: justitiam autem quae ex fide est.* Sunt vocati ad fidem ut Judaei excitarentur ad suae salutis desiderium, 191, 1: *Illorum delicta salus est gentibus, ut illos amulenter.* Oleastro comparantur, 193, 1: *Tu autem, cum oleaster esses, socius radicis et pinguedinis olivae factus es.* Faciunt haereditatem salutis Abrahae, inserti radicis et fidei sanctorum Patriarcharum et Judaeis praedi, 161, 2; 173, 2 et seq.; 193, 1; 611, 1: *Quod (mysterium) aliis generationibus non est agnatum, sicut nunc revelatum est sanctis Apostolis; et Prophetis in spiritu ejus, gentes esse cohaereditas, et concorporales et comparticipes promissionis ejus, in Christo Jesu per Evangelium.*

Gentilitas quomodo floritura sit tempore Christi, XI, 455, 1, 2: *Labitur deserta et inopia, et exultabit solitudo, et florebit quasi litum.* Gentilitas sterilis quam praefloras fructus virtutum dederit, et etiam hodie det, 514, 1, 2: *Ponam desertum in stagna aquarum, et terram inciam in rivos aquarum.* Dabo in solitudinem cedrum, et spinam, et myrtum, et lignum olivae: ponam in deserto abietem, ulmam et buxum simul. Gentilium conversio est sacrificium et oblatio Deo, XVIII, 239, 1: *Ut sim minister Christi Jesu, sanctificans Evangelium Dei, ut fiat oblatio gentium accepta, et sanctificata in Spiritu sancto.* Tunc resurrexerunt quodammodo ad novam vitam, XVI, 76, 1: *Ecce positus est hic in ruinam et resurrectionem multorum in Israel.* Ex non plebe facti sunt plebs Dei, XVIII, 472, 2: *Sicut in Osee dicit: Vocabo non plebem meam, plebem meam, et non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam.* Eorum Ecclesiam quam uberem attulerit fructum, XVII, 500, 2. Magis Deum dilexero quam Judaei, V, 589, 1, 2. Gentiles cur non poterunt circumcidi, christianis jam effecti, XVIII, 561, 1: *Ecce ego Paulus dico vobis, quoniam si circumcidamini, Christus vobis non proderit.* Scandalizabantur videntes Christianos inter se de cibis et delecta ciborum contendere, 232, 2 et seq.: *Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Christus mortuus est.* Non ergo blasphemetur bonum nostrum. Cur vis videretur gravis lex Christi, XXI, 59, 2. Gentilibus Christianis laborantibus promissa merces spiritualis longe nobilior quam fuit promissa Judaeis, XV, 439, 2.

GENU. 1° Genua respondent genis, XVII, 376, 1, 2. Genua tangere fuit symbolum adora-

tionis, I, 469, 2. Quae et quot hujus ritus sint causa, 470, 1. Genua languescant in cordis dengulo, XIV, 484, 1. Ea cur facta sit et honor statim occupet, 264, 1. Oram labentia signum sunt pusillitatis et pavoris, quae ejus rei causa, *ibid.*

2° Genu utrumque sit etendum in oratione, III, 598, 2; XV, 183, 4. Genu unum curvare, est Deum orando velut irridere, ad quod imitari, XI, 432, 2. Genua saepe per diem flebantur prisci Christiani, XVII, 376, 1. Ea habuit S. Jacobus callosa, *ibid.*

GENUS. Genus Dei quomodo simus, XVII, 335, 1, 2. Genus humanum in Adam peccans est: velut ovis centesima errans, XV, 404, 2 et seq. Genus humanum est caecum a primo ortu, XVI, 457, 2 et seq. Quomodo a Christo sit illuminatum, 459, 2. Ejus lapsus Christo turbationem causavit in suscitacione Lazari, 493, 1, 2.

GEOMETRIA. Geometria apud Aegyptios orta ob Nilii incrementa, XI, 312, 2.

GEORGIUS (S.). S. Georgius martyr Lydda est sepultus, et ibi et templum edificavit imperator Justinianus, XVII, 224, 1.

GEORGIUS SAXONIE DUX. Georgius, Saxonie dux, quid de Lutheranis fide sentiret, XVIII, 634, 2; XX, 127, 1.

GEORGIUS CASTRIOTTUS. Georgius Castriotus labii praemorsis in prelium rubeat praecipit, V, 512, 2.

GERARDUS MARTYR (S.). S. Gerardi corpus translatum humeris Ladislai regis Hungariae, XI, 267, 1.

GERARDUS (S.). S. Gerardus quomodo ad religionem Cisterciensem sit vocatus, V, 49, 2. Ejus mors laeta et felix, XIII, 464, 1. In morte jubilabat, X, 484, 2. Mortuus est ridendo, XVIII, 415, 1, 2.

GERASA, GERASENI. Gerasa alia est a Gerasareth, XV, 347, 2. Alius etiam locus est a Gadara, XVI, 133, 2. Geraseni cur rogarent Christum ut a finibus ipsorum recederet, 136, 2.

GERASIMUS (S.). S. Gerasimus leonem mansuetum habuit, IX, 398, 1; 684, 2; X, 484, 2. Quam ei fuerit gratus, XI, 106, 2.

GEREON (S.). S. Geron martyr S. Evergistum archiepiscopum Coloniensem de sepulcro est allocutus, XX, 365, 2; XXI, 148, 2.

GERMANI. Germani unde orti, I, 165, 2. Germani orti ab Ascanis Asianis, XII, 329, 2. Germani quae observant olim ex duellis, III, 440, 2. Germani prisci, lucos sacros ingredienti, vinculis se obligabant, IX, 212, 2. Germani quomodo tritarent et Galli, XIII, 418, 2. Germani mortuos extra urbes sepeliant, XII, 456, 4. Germani prisci uxori ducenda mittebant dote nomine boves junctos, equum frenatum et scutum cum gladio, et quid his designarent, XI, 435, 2. Germani cum veste fidem mutarunt, XIV, 277, 2. Germani cum multa Turcarum milia occidissent, prepropre ad spolia dilapsi ab iisdem caesi, IV, 431, 2.

GERMANIA. Germania superior et inferior unde ita nominata, IV, 269, 1. Germania an sit Chanaan ex opinione judaizantium, XIV, 47, 2. Germania ante Christum erat inculta, XI, 683, 2. Germanici civitates pleræque et quidem magnificentissimæ juxta monasteria constructæ sunt, IX, 459, 1, XI, 710, 2.

GERMANICUS. Germanicus martyr bestiiis fuit obiectus, XXI, 282, 1.

GERMANITAS. Germanitas Judæ et Israel quomodo et quando dissoluta sit, XIV, 496, 1.

GERMANUS (S.) ALTISSIDIORENSIS EPISCOPUS. S. Germanus audivit loquentem de tumulo S. Cassianum, XXI, 282, 1. S. Germani miræ confidentiæ in Deum exemplum, IV, 338, 1.

GERMANUS CONSTANTINOPOLITANUS EPISCOPUS. Germani Constantinopolitani episcopi libertas in carpento Leone Isaura, XI, III, 2.

GERMANUS (S.) CAPUANUS EPISCOPUS. S. Germani Capuani anima ab angelis in celum duci visa, XIII, 143, 1. Ejus anima ad celos subvecta in specie spheræ ignea, XIX, 363, 1.

GERMEN. 1º *Germen* vox Hebræis late patet, XVI, 49, 1. *Germen* erumpit, non radix quæ sub terra se abscondit, XIII, 470, 2. *Germinibus* in efformandis Dei providentia elucet mire, I, 56, 1. 2º *Germen* subinde dicitur est Christus, et cur, XV, 92, 1. *Germen* quadruplex est Christus, XII, 742, 2 et seq. *Germen* celeste et terrestre est Christus, XVI, 49, 1 et seqq. Cur ipse *germen* nominatum vocetur, XII, 744, 2. *German* Judææ Christus quam gloriosum, XI, 146, 1, 2.

GERONTIUS (S.). S. Gerontio episcopo jubente læe comitibus ipsius præbuit, V, 145, 2.

GERSON (Joannes). Joannes Gerson Cancellarius Parisiensis pueris erudiendis serie incumbabat, V, 257, 2; XV, 425, 2; XVIII, 576, 1. Quam errorem Ruibrachio impingit XVIII, 405, 1, 2. Triduo post completam suam in *Canticum* expositionem, vitam finivit, anno ætatis sue sexagesimo sexto, VII, 464, 2. Qualiter mortuus sit, XXI, 282, 1, 2.

GERTRUDIS (S.). S. Gertrudis quomodo signata Christo, VIII, 217, 2. Tribulatione facta est Christi sponsa, X, 23, 4. Voluntatem suam divinæ semper accommodabat, XV, 490, 1. Ejus resignatio indifferens in manu Dei, XII, 399, 1. Deliciæ spirituales Christi cum S. Gertrude, V, 240, 1. Decies divinum osculum dulcissimum cum psalmodiæ tota intenderet, sensit, VII, 470, 2. Vidit multas animas que sponte se a Domini conspectu subducerent, XXI, 403, 2. Cuique pia salutis monita dabat, VI, 519, 2. In sinum Christi sub mortem recepta est, 518, 1.

GERUNDIA. Gerundia suis verbis juncta eorumdem significationem adaugent, et actionem complent, et indicant modum quo ea fieri solet, XIII, 237, 2.

GERVASIUS ET PROTASII (SS.). S. Gervasii et Protasii martyrum constantia, V, 86, 2. Eorum corpora detexit S. Paulus S. Ambrosio ap-

parens, XVII, 36, 1. Albati S. Ambrosio apparuerunt, XXI, 472, 2.

GESTA. Gesta Christi in Judæa fuerunt ultima vitæ ejus, XVI, 484, 1. Ubi ea Lucas narrare incipiat, 140, 2. Ubi gesta secundi anni prædicationis ejus Joannes finiat, XVI, 415, 2. Gesta tertii anni quæ sint, XV, 18, 2 et seq. Gesta multa Pauli S. Lucas silentio involvit, aut obiter præterit, XVII, 361, 1 (*Vide* Jesus Christus).

GESTUS. Gestus inconditi quam sint irreprehensibiles, V, 164, 1. Gestus et vox Prophetarum qualis fuerit, XVII, 228, 2.

GETH. Geth duplex est urbs, una in Philistæa altera in tribu Zabulon, XIV, 23, 2. Geth cur fidem Israelitis datam fecerit, 75, 2. Geth, id est torcular, significat crucem Christi, III, 456, 1.

GETHEI. Gethæi Davidis milites sic dicti non a loco natiuitatis, sed a loco habitationis, 421, 2; 422, 1. Judæi erant, non Philistæi, 498, 1.

GETULIUS (S.). S. Getulii martyris in tormentis constantia, XIII, 43, 1, 2.

GIBLUS. Giblus quis sit locus, XII, 694, 1.

GIEZI. Giezi non suscitavit mortuum, quia inobediens, honoris cupidus et irrisor, III, 21, 1, 2. Non fuit proprie simoniacus, munera petens a Naaman, IV, 28, 2. Peccavit simonia mentali, *ibid.* Quantum summum a Naaman Syro acceperit, I, 757, 1. Dat ei Eliseus que suo nomine a Naaman acceperat, IV, 29, 1. Lepra punitur, et ab Eliseo dimittitur, *ibid.*, 2.

GIGANTES. 1º Gigas pro quo sumatur, *Job*, 362, 1. Gigantes unde dicti, et quales, 472, 1. Gigantes quomodo et unde nuncupati, I, 134, 1; II, 398, 2. Gigantes varii, II, 398, 2; XII, 696, 1, 2. Gigas in Scriptura tria significat, VI, 113, 2. Enamque gigantes unde dicti, II, 399, 1.

2º Cur gigantes dicti sunt terræ filii, V, 267, 4; IX, 460, 2. Gigantes olim fuere vastissimi et robustissimi, IV, 425, 1. Gigantes Scriptura vocat homines valde improbos, VI, 113, 2. Fuerunt superbi, IX, 460, 2. Erant gentibus gens impia deos negans, V, 267, 2. Etiam a Gentilibus habebantur ut contemptores deorum, II, 399, 1. Ob suam impietatem et libidinem a Deo diluio puniti cum omni sobole, IX, 460, 1. In morte videtur ad Deum clamasse, sed frustra, *ibid.*, 2. Gigantes sunt principes et tyranni, *Job*, 320, 2. Gigantes cur dicantur mortales, XI, 379, 2.

3º Gigantes Scriptura collocat in inferno, V, 267, 2. Gigantum nomina, vocantur demones et damnati, cur, 68, 4; VI, 112, 2. Gigantes qui sub aquis gemant, *Job*, 520, 1. Cur habere dicantur pedes serpentinos, V, 267, 2; 268, 1.

4º Gigantes a gentilibus transfornati in Titanes, IV, 427, 2. Gigantum poeticozum fabula unde orta, I, 134, 1 et seq. Peperit eos libido, *ibid.* Ad gigantum fabulam alludit Scriptura in Judith, XIII, 244, 1, 2.

5º Gigantem Deum vocant Syri, XII, 383, 1.

Gigas sæculorum est nomen Dei, IX, 453, 1; X, 338, 1; 556, 4.

6º Gigantes mystici qui, IX, 460, 2. Gigas symbolum rari roboris et fortitudinis, IX, 425, 1. Gigantes prisci fuere typus hereticorum, VI, 713, 1; XX, 457, 2. Item diabolorum, XX, 226, 1, 2. Sunt typus superborum, *Job*, 345, 2.

GIHON. Gihon fons duplex est, superior et inferior, XIV, 534, 2.

GILIMER. Gilimer, Wandalarum rex, a Belisario victus et captus, argentea caetera vinculis ad imperatorem mittitur, XXI, 200, 2, et seq.

GITH. Gith quod seminis sit genus, XI, 401, 1, 2.

GLACIES. Vox *Glacies* unde deducatur, X, 405, 2. *Glacies* filia maris et aque est, XI, 350, 1. *Glaciei* concretio qualis, *Job*, 723, 1. Instar loriceæ eræce dura est, X, 410, 2. Herbas et sata omnia velut adurit, *ibid.*, et 411, 1. Quomodo resolvatur, 411, 2. Ejus enigma, 409, 1. *Glacies* symbolum superbiæ est, VI, 140, 1.

GLADIUS. 1º Gladius dicitur quasi *cladius*, XXI, 35, 1. Cur gladii vocantur laminae, VI, 140, 1. Gladius somitur pro supplicio et vindicta, *Job*, 417, 2; 761, 2. Gladio usi sunt Judæi in suppliciis reorum, XV, 615, 2. Fuit ordinarium Judæis supplicium, II, 132, 2. Gladio quando Judæi usi ceperunt in penis reorum, XVII, 255, 2. Gladio tripliciter quis percuti potest, VI, 89, 2 et seq. Gladio aliquem mutilantes gladio peribunt, XV, 578, 2. Gladium quem Jeronimus propheta Judæ Machabæo qualis, IV, 365, 1, 2. Gladius Petri non fuit culter, sed ensis, XV, 578, 1, 2 et seq.

2º Gladius in Scriptura quid significet, III, 536, 2. Gladius summæ potestatis indicium est, XVIII, 220, 2. Gladius datur regibus cum inaugurantur, IV, 239, 1. Est symbolum principis, multis fuit onera mortis, XXI, 35, 1.

3º Gladius et lancea Dei quid, *Psal.* I, 213, 1. Gladius Dei quomodo inclinat in celo, XI, 450, 1. Gladius Dei quomodo sit involutus, XII, 655, 2. Gladius anceps ex ore Dei egrediens quid significet, XIII, 93, 1. Gladius Dei, siccitas, fames, bella in Scriptura vocantur, XIV, 326, 2. Gladius Christum judicem docet, XI, 260, 2. Gladio Christi ex ore exeunte quid denoletur, XXI, 34, 2 et seq. Quem gladium venerit Christus in terram mittere, XV, 76, 1. Gladius flammeus ante paradisum quis fuerit, I, 141, 2. Allegorice est ignis purgatorii, *ibid.* Gladius quis beatæ Virginis animam pertransiit, XVI, 77, 1 et seq. Gladius angelorum qualis, VIII, 41, 2. Gladius anceps Veteris et Novi Testamenti, XIX, 389, 1. Gladius excommunicationis sobrie exerendus est, XVIII, 484, 2.

4º Gladius verbi Dei et prædicationis, XI, 583, 1. Per gladium aureum intelligitur sacra Scriptura, IV, 239, 2. Gladius fidelium est amor Dei, VIII, 12, 1. Super femur significat mortificationem appetitum carnalium, *ibid.* Gladius mortificationis adhibendus, dum orationi, aliisque piis virtutum actibus

insistimus, cur, IV, 239, 1. *Gladium a sanguine prohibere* mystice quid sit, et cur ille maledictus qui illud prolibeat, XII, 301, 1. Gladius peccati typus est, IX, 563, 1.

GLIRES. Glires hieme non comedunt, XV, 419, 1. Glires Romanis in deliciis ad cibum, XI, 764, 1. Glis symbolum est accedi et obesi, *ibid.*

GLOBUS. 1º *Globus* terræ vocatur fasciculus ob sex causas, XIII, 638, 2. In globum corpus nostrum in resurrectione non est transformandum, XV, 333, 1; XIX, 56, 2. *Globus* aurei coloris visus Romanis e celo in terram descendere, paulo ante ortum Christi, XIV, 332, 2. *Globus* aureus imperatoris die inaugurationis in manu traditus cum cruce, quid significet, XIII, 621, 2; XIV, 407, 1.

GLORIA. I. **GLORIE DEFINITIO ET VARIE ACCEPTIONES.** — *Gloria* definitio, XVI, 591, 1: *Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarifiet te*; XX, 688, 2. *Soli Deo salvatori nostro per Jesum Christum Dominum nostrum, gloria et magnificentia.* Gloria dicitur quasi *claria*, V, 216, 2: *Mecum sunt divitiæ et gloria, opes superba et justitia.* Gloria per lucernam representatur, VI, 69, 2: *Qui maledicit patri suo et matri, extinguetur lucerna ejus in tenebris.* Singulo denotatur, XVIII, 678, 4. Gloria sæpe sumitur pro gratia, XX, 409, 2: *Quis (Christus) vocavit nos propria gloria et virtute.*

II. **GLORIA DEI.** — 1º *Gloria Domini quæ sit, Psalm.* II, 150, 1. *Annuntiate inter gentes gloriam ejus...* Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: *terribilis est super omnes deos.* Gloria Dei duplex est, interna et externa, X, 382, 2: *Quis salubatur videns gloriam ejus?* Interna alia objectiva, alia formalis, *ibid.*, 2. Extrinseca etiam duplex, objectiva et formalis, 383, 1. *Gloriam* infinitam, et immensam habet Deus in se et apud semetipsum, XVI, 595, 1: *Clarifica me, tu, Pater, apud temetipsum, claritate quam habuit, priusquam mundus esset, apud te.* SS. Trinitas laudat seipsam gloria increata et essentiali, X, 422, 1: *Benedicite Dominum, exaltate illum quantum potestis: major est enim omni laude.* Propter gloriam suam increatam omnia creavit et operatus est Deus, V, 488, 4: *Universa propter semetipsum operatus est Deus.* *Gloriam* nullam Deo addere homines possunt, 487, 2. *Gloria* Domini quomodo terra sit plena, XI, 174, 2: *Plena est omnis terra gloria ejus.* *Gloriam* Dei sol præcipue prædicat, *Psal.* I, 105, 1: *In sole posuit tabernaculum suum.* Deus gloria idem est quod divina majestas, vel divinitas gloriosa, XVIII, 595, 1: *Deus Domini nostri Jesu Christi, Pater gloria, dei vobis spiritum sapientiam et revelationis in agnitione ejus.* *Gloria* Domini, id est solium Domini, vel *imago* Domini electrica, XI, 566, 1, 2: *Et gloria Domini assumpta est de cherub, quæ erat super eum ad thronum domus.* Quam gloriam Dei viderit Issias, XVI, 516, 2: *Hæc dixit*

Isaias, quando vidit gloriam ejus, et locutus est eo. XI, 165, 2 et seqq. Gloria Dei quam Stephanus vidit, XVII, 480, 1, 2: *Cum autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in caelum, vidit gloriam Dei.* Gloria Dei est Verbum caro factum, XI, 493, 2: *Et revelabitur gloria Domini, et videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est.* Item Dei misericordia et peccatorum condonatio, *ibid.* Gloria Domini quomodo dicitur benedicta de oco suo, XII, 326, 1: *Benedicta gloria Domini de loco suo.* Gloria Domini quando et quomodo operuerit caelos et allegorice, XIV, 250, 1, 2: *Operuit caelos gloria ejus, et laudis ejus plena est terra.* Gloria Dei per nebulam resercentatur, IX, 622, 1. Gloria Domini *conspicitur* in Scriptura luci, tenebris, fumo, XI, 575, 1, 2.

2° *Gloriam Dei quaerere et ad eam omnia referre debemus.* Gloria sua zelotes est Deus, XIII, 505, 2: *(Vide Deus.)* Gloria competit sola Deo, XI, 524, 1, 2: *Gloriam meam alteri non dabo, et laudem meam sculptilibus.* XX, 688, 2. Quenam gloria soli Deo tribuatur, XIX, 189, 1: *Regi saeculorum immortalis, invisibilis, soli Deo, honor et gloria.* Gloria honorum operum debetur Deo, III, 486, 1: *Nunc igitur... obside civitatem, et cape eam, ne, cum a me vastata fuerit urbs, nomini meo ascribatur victoria.* Gloria Dei sit finis actionum nostrarum, XVIII, 231, 2: *Sit enim vivimus, Domino vivimus, sive morimur, Domino morimur. Sive ergo vivimus, sive morimur, Domini sumus;* 259, 1, 2: *Qui glorietur, in Domino gloriatur.* Gloria Dei est in nostris actionibus omnibus spectanda, V, 217, 4: 484, 3; X, 482, 2: *In omnibus operibus tuis praecellens esto, ne dederis maculam in gloria tua.* Gloria quam Deo omnes creaturae dant, et omni jure debetur, et haec tam patens est quam tacita, V, 488, 1. Cur tamen propter hanc nihil Deus sit operatus, *ibid.* Gloria danda primum Deo, deinde hominibus ob acceptam sapientiam, X, 560, 2: *Danti mihi sapientiam, dabo gloriam.* Gloria Dei est nostris miseris ponderanda, Job, 784, 1. Propriis commodis rehabenda, 92, 2. Gloria Dei veram aptavit, adas Machabeus, IV, 456, 1: *Si appropriaverit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, et non inferamus crimen gloriae nostrae.* Gloria Dei est precipue scopus sacerdotis, XIV, 569, 2: *Et nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotes! Si nolueritis audire, et si nolueritis ponere super eor, ut detis gloriam nomini meo.*

Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto, est laus mentalis Dei dignitatem adaequans, X, 422, 1; 423, 1: *Gloria Patri, etc.,* quando primo dicitur ceptum, XVIII, 199, 1. Explicatur, *ibid.*

III. GLORIA CHRISTI. — Gloriae titulus competit Christo, XX, 99, 1: *Nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Jesu Christi gloriae.* Qualem gloriam dederit Deus Pater Filio suo, XVI, 309, 1: *Vidimus gloriam ejus, gloriam quasi*

Unigeniti a Patre. Gloriae a principio conceptionis habuit Christus in anima, in corpore vero, in actu primo, XVIII, 414, 2: *Primus homo de terra terrenus; secundus homo de caelo, caelestis.* Gloriae Christi in quo sita sit, XVI, 277, 2: *Nonne haec oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam?* Per crucem ad eam ipsum pervenire oportuit, *ibid.* Gloria Christi ex operibus, XI, 147, 1: *I die illo erit germen Domini in magnificentia.* Gloriae deitatis Christi per carnem assumptam quasi pavelum apparuit, XVI, 309, 1. Gloriae anime Christi in corpus redundavit, X, 233, 2. Gloriae Christi in transfiguratione in quo eluxerit, XX, 429, 1: *Accipiens enim honorem et gloriam, voce lapsa o magnifica gloria.* Quam gloriam Christus a Patre ante mortem suam petat, XVI, 590, 2 et seqq., 1: *Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te.* Quae sit gloria ejus post mortem, XI, 275, 2. Quanta sit gloria crucis et crucifixi, XIX, 369, 2: *Gloria et honore coronasti eum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.*

IV. QUAE SIT VERA HOMINIS GLORIA. — 1° Gloria vera hominis nominis apud Deum, quia immensa, interna, solida, fidelis, sincera est, XVIII, 486, 2 et seqq.: *Qui gloriatur, in Domino gloriatur.* Gloria sanctorum est Dei gloria, X, 428, 2: *Mullam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a saeculo.* Gloria vera hominis est timor Dei, IX, 319, 1: *Semen hominum honorabitur hoc, quod timet Deum.* Ejus dignitas, 440, 1: *Adimplebit illum spiritu sapientiae et intellectus, et stola gloriae vestiatur illum.*

2° Gloria filia laboris, XV, 387, 2: *Domine, bonum est nos hic esse; si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi unum, Moysi unum, et Elia unum.* Gloriae octuplicis scala, 151, 1, 2. Gloria paratur per ignominiam, XVI, 590, 2. Gloria spei Christianae, XVIII, (Christi) domus sumus nos, si fiduciam et gloriam spei usque ad finem, firmam retineamus. Gloria est stimulus doctrinae comparanda, XVI, 421, 1: *Qui a semetipso loquitur, gloriam propriam quaerit; qui autem quaerit gloriam ejus, qui misit eum, hic verax est, et injustitia in illo non est.*

3° Gloria propria dos et laus piorum, V, 102, 2: *Gloriam sapientes possidebunt: stultorum exaltatio ignominia.* Est individua virtutis comes et assecuta, 216, 2: *Mecum sunt divitiae et gloria, opes superbiae et justitia.* Gloria cur dedecet stultum, VI, 295, 1: *Quomodo nix in aestate, et pluviae in messe, sic indecens est stulto gloria.* Est ei quoque noxia, *ibid.* Gloria sequetur humiles, 410, 1, 2: *Superbum sequitur humilitas, et humilem spiritus suscipiet gloria.* Sequetur fugientes, IX, 336, 2. Ejus fuga via est ad gloriam, XV, 79, 1. Gloriae piorum instar lucis omnes exhilarat, ad impiorum brevis et exigua est, V, 382, 2: *Lux justorum laetificat; lucerna autem impiorum extinguetur.*

V. QUAE SIT VANA ET FALSA GLORIA. — 1° Gloria

fujus mundi exilis est, fugax et brevis. IV, 421, 2; IX, 336, 1; XI, 449, 2; XIV, 458, 1; XV, 460, 1. Gloria humana est parva, exilis, externa, infida, fucata, instabilis, XVIII, 486, 2 et seqq. Fallax est et caduca, Job, 317, 2; 318, 1: *Qui quasi flos egreditur et conderitur, et fugit velut umbra, et nunquam in eodem statu permanet.* Gloria mundanorum est quasi flos feni, XX, 46, 2: *Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua; dives autem in humilitate sua, quoniam sicut flos feni transibit.* Gloria impiorum putrescet, V, 281, 1, 2: *Memoria justis cum laudibus; et nomen impiorum putrescet.* Gloria inanis vento comparatur, et culmo evanido, XIII, 394, 2: *Ventum seminabunt, et turbinem melent, culmus stans non est in eo, germen non faciet farinam.*

2° *Vana gloriae damna.* Gloriae propriam aucupari, noxium est, ad communis utile et honorificum, VI, 290, 2. Gloriae ex scelere quaerere scelestum est, XII, 677, 1: *Sanguis enim ejus in medio ejus est, super limpidissimam petram effudit illum; non effudit illum super terram, ut possit operiri pulvere.* Vana gloria non semper est peccatum lethale, XV, 181, 2: *Attendite non justitiam vestram facietis coram hominibus, ut videamini ab eis; alioquin mercedem non habebitis apud Patrem caelum qui in caelis est.* Vim virtutis erodit, *ibid.*, 1. Secus si post clam irreat, et se ingerat, *ibid.*, 2. Quae sint vanae gloriae damna, 482, 2. Per eam tentat diabolus quos gula superare non potuit, 122, 1: *Tunc assumptus enim diabolus, et statuit eum super pinnaculum templi.* Gloria vana solo bono non vincitur, sed incitatur, X, 382, 1. Gloriae vanam et stolidam primi gentilium duces captarunt, IV, 456, 2. Vana gloria discipulorum Christi quod demones ejicerent, XVI, 147, 2: *Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes: Domine, etiam daemonia subiciuntur nobis in nomine tuo.*

VI. VARIA EXEMPLA DE GLORIA. — Gloria capitur interdum pro templo et pro Jerusalem, XII, 555, 2. Gloria Jerusalem erat Deus et arca foederis, XIV, 374, 2. Gloria Israel erat arca, XI, 149, 2. Gloria Abraham in quo sita sit, X, 446, 1. Gloria pontificis Aaronici erat similis gloriae beatorum, 437, 1. Gloria ei triplex a Deo addita, 463, 1. Gloria templorum Christianorum, XI, 704, 1, 2. Gloria viri quomodo mulier sit, XVIII, 384, 2.

VII. GLORIA CAELESTIS. — 1° *Quae sit gloria beatorum.* V, 217, 1. Gloria sanctorum in caelo quanta fuerit sit, XX, 251, 2: *Et probatio estra fidei... inventuram in laudem et gloriam, et honorem in revelatione Jesu Christi.* Longe major est quam bona sint et merita hominum, XXI, 326, 2. Gloriae caelestis proprietates et bona, XI, 434, 2: *Et erit opus justitiae pax.* Gloria et salus qua refferant, XIX, 285, 1: *Omnia sustineo propter electos, ut et ipsi salutem consequantur, quae est in Christo Jesu cum gloria caelesti.* Gloria caelestis

cur dicitur tabernaculum Dei, XXI, 368, 2: *Et audisti vocem magnam de throno dicentem: Ecco tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis.* Est revera gratia, 370, 2: *Ego sicuti dabo de fonte aquae vitae gratis.* Omnis a Deo promanant, XX, 66, 2: *Omne datum optimum, et omne donum perfectum, desursum est, descendens a Patre lumine.* Gloria caelestis continet dominium totius mundi, V, 526, 1. Gloria sanctorum est incomprehensibilis, XIX, 146, 1: *Cum venerit glorificari in sanctis suis, et admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt.* Ejus ad terrenam comparatio, XVI, 591, 2. Implet omne desiderium, 358, 2: *Qui... biberit ex aqua quae dabo ei, non sitiet in aeternum.* Plenum affert gaudium, XX, 259, 2: *Perfekte operare in eam, quae vobis offertur, gratiam.*

2° *Cur gloria caelestis vocetur corona gloriae.* XX, 386, 1: *Et cum appuerit princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloriae coronam.* Vocatur corona et palma ob tres causas, XXI, 49, 2: *Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitae.* Haec vocatur corona vitae, cur, XX, 49, 1: *Beatus vir qui suffert tentationem, quoniam eum probatus fuerit, accipiet coronam vitae.* Gloria caelestis corona duo continet, Psalm. II, 188, 2: *Qui coronat te in misericordia et misericordibus; qui replet in bonis desiderium tuum, renouabit ut aquila juvenis tua.* Gloria coronata parata est sanctis in caelo, IX, 216, 1: *Stola gloriae indues eam (sapientiam), et coronam gratulationis superpones tibi.* Per denarium omnibus aequaliter datum intelligitur, XV, 441, 1, 2. Sed non eadem datur omnibus, *ibid.*, et 442, 2. Ea uniuersique erit in caelo, sed pro meritis dispar, XVI, 539, 1, 2: *In domo Patris mei mansiones multae sunt.* Quae ad eam sint viae, 544, et seqq.: *Dixit ei (Thomae) Jesus: Ego sum via, veritas et vita.* Gloriae quae patientes manet, quanta sit magnitudo, XIV, 205, 1. Gloriae futurae praemium facit hominum omnia adversa tolerare, VII, 165, 2. Pro gloria aeterna pati facile est, XX, 48, 2. Gloria sanctorum incipit a die mortis, VII, 239, 2: *Mortuus es nomen bonum quam unguenta pretiosa, et dies mortis dicitur natalitium.* Ipsa est vestis quae induitur, XVIII, 448, 1: *In hoc ingemiscimus, habitacionem nostram, quae de caelo est, superindui cupientes, si tamen cessiti, non nudi inveniamur.* Gloria anime est stola alba, XXI, 151, 2: *Et data sunt illis singulae stola albae.* Gloria caelestis beatitudo et complementum, XVIII, 143, 2 et seqq.: *Suspensio enim peccati mors, gratia aeterna Dei, vita aeterna in Christo.* Qualis expectatio gloriae sit in creaturis, 138, 1: *Nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat.*

GLORIATIO. 1° *Gloriatio non semper vitiosa.* Psalm. I, 203, 4: *In Domino laudabitur anima mea; audiant manus et laudentur.* Gloriarum licet, modo id gratiae ascribatur, XVIII, 281, 1: *Quid*

autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis. Gloriatio ea tantum quæ ex aliorum contemptu oritur, ab Apostolo suggillatur, *ibid.* Ubi, quando et qua in re gloriantur, 484, 2: *Qui autem gloriantur, in Domino glorietur.* Quid sit gloriarî in Domino, *ibid.* Gloriantur in cruce et tribulatione, XVI, 648, 2.

2° *Gloriari, quando malum.* Psalm. I, 203, 1. Gloriarî de innocentia nemo debet, VI, 56, 2: *Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum a peccato?* Gloriantur non es, in sapientia, viribus, opibus, XII, 85, 2; 86, 1: *Non glorietur sapiens in sapientia sua, et non glorietur fortis in fortitudine sua, et non glorietur dives in divitiis suis; sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire et nosse me, quia ego sum Dominus.* Gloriatio vana cavenda, 145, 1: *Sana me, Domine, et sanabor; saltem me fac, et calcus ero; quoniam laus mea tu es.* Gloriatio superba multis exitit causa belli, IV, 347, 1. *Et gloriabatur (Arphaxad) quasi potens in potentia exercitus sui, et in gloria quadrigrum suarum.* Ob eam punitur Arphaxad, 318, 1, 2.

GLORIFICATIO. Quæ sit glorificatio sui quam Christus a Patre petit, XVI, 590, 2 et seq.: 594, 1, 2 et seq. Glorificatur Deus fidei promulgatione, 562, 1, 2.

GLORIOSUS. Gloriosus multa promittens et ea non implens, similis est nubî a venis pluviis coactæ, et pluviam non danti, VI, 270, 1, 2: *Nubes et ventus, et pluvia non sequentes, vir gloriosus, et promissa non complens.* Gloriosus est hujusmodi despiciere, et quasi non videre, 44, 1: *Doctrinâ viri per patientiam noscitur; et gloria ejus est iniqua prætergressi.*

GLOSSA. Glossa triplex: Interlinearis, Ordinaria et Lyraei, qui singularum auctores, XVI, 292, 1. Glossa ordinaria auctor est Strabo, interlinearis Anselmus Laudunensis, XVIII, 32, 2. Glossa per se non potest jus condere, aut legem novam, 308, 1.

GLYCERIA (S.). S. Glyceriæ martyris fronti nervis arctæ crux fuit impressa, XII, 571, 1. Ejus corpus extollit humorem instar sanguinis, XI, 762, 1.

GNIDUS. Gnidus est in Asia extrema prope Halicarnassum et Rhodum, in extremo promontorio, quod respicit Cretam, IV, 467, 1. Gnidus est urbs Asiae, Creta objecta, XVII, 424, 2.

GNOME. 1° *Gnome* proverbialibus brevitate sua hectoris ingenium exercent, V, 327, 2. Per breves gnomas ethicam docuerunt præci, tam Græci quam Romani, IX, 30, 1. *Nom* Salomon et Siracides, 23, 2.

2° *Gnome* de religione primum stabienda, XII, 372, 1. De Dei jugi memoria, XI, 565, 2; XII, 451, 2. De Dei presentia ubique, 185, 1. De cæli magnitudine ex terra parvitate, 444, 2.

3° *Gnome* de sapientia, XII, 440, 2. De prudentia rectorum, XI, 134, 2; 257, 2. De principis in subditis amore, 429, 2; 430, 1. De clementia

principum, 717, 2. De liberalitate principum, 631, 2. De populo et subditis exactione non gravandis, XII, 473, 2. De viâ probitate quæ in pastorem requiritur, 746, 2.

4° *Gnome* de hominis miseria et vanitate, XII, 514, 2. *Gnome* de risu, VII, 88, 2. De impunitis noxa, 296, 2. De fortuna, 324, 2. De justitia, 577, 1. De consolatione spiritali, XI, 250, 2; 251, 1, 2 et seqq. De labore, XII, 578, 1, 2. De tribulatione, XI, 332, 2. De dolore moderando, XII, 680, 1, 2. De morte æquanimiter ferenda, *ibid.* De affectu terreno erga parentes et filios moderando, 825, 1, 2. De laude et fama hominum contemnenda, 156, 2; 447, 2. De pulchritudinis periculo, 612, 2. De superfluo ornatu corporis, XI, 142, 1, 2 et seqq. De voluptatum turpitudine, XII, 32, 2. De impudentia, 39, 1. De divitiis, XI, 156, 2; 157, 2 et seqq. De pace, 125, 1, 2 et seqq. De sobrietate, XIII, 42, 2 et seqq. De beneficentia et clementia hominum, 192, 1, 2. De silentio, 215, 2; 417, 1, 2. Græciæ sapientium de breviloquentia, IV, 507, 2. De erudiendis liberis, XIII, 40, 2. De aulica vâ, 80, 2 et seqq.

5° *Gnome* ethice Phocylidis, IX, 30, 1. *Sapientia Græciæ sapientum, ibid., et seq.* Pythagoræ, *ibid.*, 2. *Isocratis*, 31, 1 et seq. *Bon-Sira*, 32, 2 et seq. *S. Gregorii Nazianzeni et Basili*, 34, 2; 35, 1. *S. Ambrosii*, 35, 2, *S. Augustini, ibid., et seq.* *S. Gregorii Magni*, 36, 1. *S. Thomæ Aquinatis*, 36, 2. *S. Bonaventuræ*, 37, 1. *Gnome* philosophorum ad funus Alexandri Magni accurrentium, IV, 413, 1.

GNOSTICI. 1° *Gnostici* hæretici a Nicolaitis orti, XXI, 45, 2. *Gnostici* quales hæretici, XX, 428, 1. Ridebant Dei providentiam et iudicium, 680, 1, 2. Quomodo Dei majestatem spernerent et blasphemarent, 665, 2 et seq. Proxime ad ethnicisimum accedebant, 466, 1. Deum instar asini esse iuxerunt, I, 549, 1.

2° *Gnostici* depravarunt suis additionibus Evangelium S. Matthæi, XV, 48, 2. Docebant Christum corpus et cælo attulisse, et negabant eum revera carnem assumpsisse, XVIII, 411, 2; XIX, 288, 1. Censebant omnes fideles sola fide salvari, XX, 528, 1. Docebant Christum in tormentis posse negari, modo ejus fides corderestineatur, XV, 275, 1, 2. Quomodo parabolam decem virginum exponerent, 526, 1.

3° *Se* jactabant de scientia, XIX, 83, 2; 269, 1, 2. *Suum* jactantes sapientiam, et aut ignorantem, XX, 494, 2; 674, 2; 674, 2. *Eorum* omnia, 663, 1. *Eorum* stolidia superbia, 456, 2; 679, 2. *Eorum* murmura, 679, 2. *Quæ* et a quibus philosophis sint dogmata mutuati, XIX, 85, 2. Erant cauterati in auge, 223, 2. Docebant solum Paulum ex apostolis cognovisse veritatem, XVII, 16, 2. Saepè eorum hæresis impugnatur ab Apostolo, XVIII, 19, 1.

4° *Eorum* deliciae, XX, 458, 2. *Luxuria*, 459, 2; 460, 1. *Eorum* sordes et obscenitates, 91, 4;

464, 2; 467, 2 et seqq.; 473, 2; 650, 1; 662, 1; 670, 1; 673, 2; 676, 1; 683, 2; 686, 2. Similes erant porcis, 469, 1. Adulabantur poteribus, 680, 2.

GOAR (S.). S. Goar Trevirensis episcopatum recusavit, XIX, 209, 1, 2.

GOBRIAS. Gobrias et Gedata ad Cyrum transigentes primi in Babylonem irruerunt, XI, 328, 1. Gobrias ex invidia a rege Assyriorum spiculo tractus, IX, 223, 2.

GODEFRIDUS BAMBERGENSIS. Godefridus Bambergensis et Herbipolensis episcopus quomodo se ad omnem virtutem extimularet, IX, 238, 2; 504, 2.

GODEFRIDUS BULLONIUS. Godefridus Bullonius fuit vasto validoque corpore, æque ac animo, IV, 425, 1. Ejus expeditio in Terram sanctam an prædicta in *Apocalypsi*, XXI, 304, 1. An is repræsentetur in angele forti sustollente lapidem molarem, 330, 2. Godefridus ope beate Virginis Saracenos profligat, V, 218, 1. Prælate in bello lancea, qua Christi latus perforatum fuit, victoriam insignem de Turcis retulit, XI, 709, 2. Eo Jerusalem oppugnante, stetit sol, X, 470, 2. Godefridus primus et Christianus Hierosolymorum rex noluit coronari regia et aurea corona in urbe, in qua Christus spinis coronatus est, VIII, 24, 2, 611, 2. Præsentem opem S. Stephani Hierosolymis sensit, XVII, 194, 1. Godefridus et Christiani principes qui Terram sanctam recuperarunt, an sint Gog et Magog, XII, 765, 1.

GODOLIAS. Godolias erat vir primarius Judæus, qui ad Chaldaeos ante captam urbem transfugerat unde ab eis Judææ præpositus fuit, XII, 273, 1. Habitat in Maspath, 274, 1. Detegitur ei conjuratio, *ibid.*, 2. Occisus est mero gravis, 276, 1. Cum suis occisus est ab Ismaele, 737, 2.

GODRICUS (S.). S. Godricus eremita in Anglia S. Petro apostolo confessus, et ab eodem absolutus est, XXI, 191, 1.

GOG ET MAGOG. Gog et Magog quinam sint, XII, 764, 1. Non sunt Scythiæ gentes, juxta Judæos, *ibid.* Non sunt Romanorum imperator et Romanum imperium, *ibid.* Non prælia angelorum et diaboli; non Alexander Magnus et reges Syriæ ac Egypti, Alexandri successores, *ibid.* An sint Pontifex Gregorius VII, et Godefridus Bullonius, 765, 1, 2. An Papa, an Turcæ, *ibid.* Non sunt Gothi, nec Getæ, et Massagetae, non hæresiarca et hæretici, nisi mystice, ut infra, *ibid.* Non omnes Ecclesiæ persecutores, *ibid.*, et 2. Gog non est diabolus, *ibid.* Gog et Magog sunt certæ gentes suum tabentes regem, XXI, 356, 2. Gog erit unus de decem regibus, qui tempore Antichristi in orbe dominantur, 357, 1. Quales eæ futurae sint, *ibid.* Gog et Magog futuræ sint tempore Antichristi, XII, 765, 2; XIX, 164, 1. Gog videtur esse ipse Antichristus, vel ejus primarius dux, XII, 765, 2; XIX, 464, 1. Dicitur a Magog, erit enim princeps gentis

Magog, XII, 766, 2; XIX, 164, 1. Gog et Magog unde venturi, *ibid.* Sunt exercitus Antichristi, qui nam illi, 163, 1. Gog prælium est Antichristi contra Ecclesiam, et novissima persecutio, XII, 765, 2; XIX, 164, 1. Videntur Gog et Magog fore reges, et gentes fortissimæ ex septem illis regibus qui in fine mundi se sponte subdant Antichristo, XII, 766, 1. Eorum exercitus venient ad Antichristum in Jerusalem, ut in ea totaque Judæa fideles et Christianos deleant, *ibid.* Gog cædetur cum Antichristo juxta Jerusalem, 767, 1, 2. Contra eum plures principes Christiani exercitus ducent, o cum eo confligent, 770, 1. Ubi sepeliendus sit, 771, 2. Gog et Magog erunt exercitus Satanae et Antichristi, 772, 2. Erunt innumerabiles, 773, 1. In eorum exercitus puit Deus lapides grandis, pestem, ignem et sulphur, et mittet in eos terram motum horribilem et terrorem panicum, *ibid.*, et 768, 2. Igne cælesti affluantur cum Antichristo, XXI, 357, 2 et seqq. Quanta erunt sui strages futura, 773, 1. Cædendi et sepeliendi juxta civitatem Amona in valle multitudinis Gog, *ibid.* In hoc prælio cædetur Antichristus, ejusque præcursor, atque utroque deturbabitur in tartara, *ibid.* Erunt ante Antichristum, non vero post eum, *ibid.*, 773, 1, 2. Mystice Gog et Magog et Antichristi præcursores, sunt et fuerunt hæretici, *ibid.*

GOLGOTHA. Golgotha quænam vox, unde derivetur, XV, 615, 1. Unde locus ubi crucifixus est Christus, dicitur sit Golgotha, *ibid.* Goata est Golgotha ubi crucifixus est Christus, XII, 234, 1, 2. Golgotha petra scissa est moriente Christo, XV, 634, 2.

GOLIATH. Goliath jactabundus a Davide fundâ prostratus est, X, 488, 1, 2. An is lapide, an gladio occisus, *ibid.*

GOMER. Ex Gomer orti sunt Cimbrî, I, 465, 1. Gomer sunt Galatæ, XII, 767, 1.

GOMER. Gomer vocata fuit uxer Osæ, XIII, 286, 1, 2. Quid nomen id symbolice significet, *ibid.*, 2. An post susceptas ex eo proles adulterata sit, 326, 1; 329, 1, 2.

GOMOR. Gomor qualis sit mensura, I, 580, 1, 2. Gomor exigua erat mensura diurni victus sufficiens cuique, XII, 843, 2; XV, 202, 2.

GONDISALVUS. Gondisalvus Ferdinandus a Corduba quid responderet citanti se militi ad tribunal Dei, XII, 144, 2.

GONSALVUS. Gonsalvus Sylveirie quam esset laborum et martyrii cupidus, XII, 288, 1, 2.

GORDIANA. Gordiana, Gregorii Magni amita, malaram in monasterio consuetudine seducta est, XII, 280, 1, 2. A religione ducta, XV, 476, 1. Gordianus, Gordianus senior imperator natura mitis erat, V, 356, 1.

GORDIUS (S.). S. Gordii martyris ad rogam damnati, et simulare in rebus fidei nolentis, ad snos responso, XVIII, 478, 2. Ejus in tormentis constantia, I, 250, 1.

GORGAS. Gorgias, unus ex tribus ducibus Antiochi et Lysiae, noctu invadit castra Judae, IV, 430, 1. Sed ipsemet a Juda oppressus est, *ibid.*

GORGAS SOPHISTA. Gorgias Sophista ridicula percontantem, et alterum ad illa absurde respondentem risit, IX, 130, 1; XIX, 229, 1. Libenter moriebatur, X, 348, 1.

GORGO. Gorgonis Lacenae responsum de Lacanarum imperio in viros, XIII, 285, 1.

GORGONIA (S.). S. Gorgoniae sororis S. Gregorii Nazianzenis nobilitas spiritualis, VI, 513, 2. Ejus eximia virtus, 524, 4. De sola anima pulchritudine fuit sollicita, 530, 1. Ejus elogium a modestia, XX, 316, 1; 324, 1. Ejus silentium, XIX, 205, 2. Fuit templum Spiritus sancti, XVII, 334, 1. Ejus in pauperes liberalitas, VI, 507, 1. Sumpta venerabili Eucharistia a morbo prodigioso et incurabili sanata est, X, 275, 2; XIV, 471, 1; XV, 348, 2; 684, 2; XVI, 405, 2. Ejus ultima verba quae fuerunt, V, 444, 2; XX, 69, 2. Placide defuncta est, VI, 513, 4.

GORUPIUS BECANUS. Goropii Becani acumen et labor male impensus in egyptinis nominum sacrae Scripturae operose ex lingua Belgica accersendis, I, 172, 2; 173, 1.

GORORANIS. Gororanis regis Persarum in Christianos inhumanitas, XIII, 157, 2.

GOTHI. Gothi ab Ariani ad fidem Christianam sunt perducti, licet antea catholici essent et orthodoxi, XVIII, 485, 2. Qua ratione Ariani facti sunt, XXI, 192, 2. Per trecentos annos, quia Ariani, Ecclesiam vexarunt, 143; 1. Gothi, Roma expugnata ad basilicam S. Pauli confugiuntibus pepercunt, XVIII, 17, 4. Romanorum imperium mire auerent, postea ipsam varie attriverunt, XIV, 430, 2. Latinam linguam corruperunt, XXI, 96, 2. Gothi an sint Gog juxta S. Ambrosium, XII, 765, 1; XIX, 164, 1.

GRABATUM. Grabatum quis sit lectus, XVII, 150, 1. Grabatum erat exiguus lectus, XV, 241, 2. GRACULUS. Graculus unde dicatur, IX, 395, 1.

GRADATIO. Gradatio prophetis frequens, XIII, 251, 2. Gradatio sit in honoribus, VI, 260, 1.

GRADUS. 1° Gradibus an ad altare Salomonici templi ascenderetur, et qualibus, I, 608, 1. Gradibus ab Oriente versus Occidentem ad altare holocaustorum ascendebatur, XII, 827, 2. Gradus septem altri mystico sensu sunt septem dona Spiritus sancti, 798, 1. Iidem designant mystice virtutum incrementa, 768, 2. Gradus et descensus in cryptis in templis priscis Romanis cur videantur, XI, 268, 1; XXI, 147, 2 et seq.

2° Gradus orbis terrarum quot contineat stadia, IX, 54, 1.

3° Gradus Ecclesiastici non cadunt sub meritum de condigno, XVII, 73, 2. Gradus scholastici licite admittuntur, XX, 135, 1. Gradu suo quisque in quo a Deo in Ecclesia collocatus est, suae gratia

quam gratis a Deo accepit, contentus sit, XVIII, 377, 1.

4° Gradus abrenuntiationis triplex, VII, 4, 1. Gradus quatuor ad aeternitatem, lectio, meditatio, oratio, contemplatio, XIV, 256, 1. Gradibus septem ad contemplationem ascenditur, VII, 90, 2 et seq. Gradus quindecim contemplationis, 565, 1.

Gradus peccati et peccantium sunt tres, XIII, 295, 1. Et alii quatuor peccati, 548, 2. Gradus novem impietatis sunt, 374, 1.

GRÆCA LINGUA. 1° Græca lingua olim late se extendit, XV, 355, 2; 665, 2 et seq. Post tempora Alexandri magnam Orientis partem occupavit, XIV, 303, 2. Ejus erat olim magnus usus Romæ, XV, 665, 2. Græca lingua Judæis fuit per familiaris et usitata, XIX, 445, 2; XX, 5, 2. A Latinis Græci aliqua verba mutuati sunt vulgo trita, XVIII, 30, 2; 348, 2. Vocabula Græca multa in Syra detorta sunt, XIX, 445, 2. Græci saepe mutant i in verbis Latinis, XV, 690, 1.

2° Græcae linguae cognitio interpreti sacrae Scripturae necessaria est, IX, 39, 1. Græcus textus in Ecclesiastico est latino concisior, 40, 2. Hinc minoris fidei quam hic, *ibid.*, et seq. Græca latinis in Ecclesiastico adaptanda sunt, non contra, X, 443, 1. Græca exemplaria Bibliorum mire variant: quæ sint perfectissima, IX, 23, 2. Unde nata sit ea varietas in Ecclesiastico, *ibid.* Græci codices Bibliorum, et Patres Græci, unde factum quod censent Jonam dixisse in sua predicatione: *Adhuc tres dies, cum dixerit: Adhuc quadraginta dies, XIV, 50, 2.* An utraque lectio retineri possit, *ibid.* Græca lingua primum Apostoli propagare cœperunt fidem Christi, XIV, 303, 2. Ea S. Marcus Evangelium scripsit, XV, 665, 2. Ea omnes S. Pauli Epistolæ scriptæ sunt, præter unam ad Hebræos, XVIII, 20, 35, 1.

GRÆCI. 1° Græcorum ortus et nomen. Unde Græci orti sint, I, 165, 1. Græcus idem Judæis quod Gentilibus, XVII, 222, 2. Cur Gentiles dicerentur Græci, XV, 355, 1. Græci inter Gentiles celeberrimi et notissimi erant Judæis, hinc universaliter pro ethnicis capiebantur, et Græci dicebantur Judæis omnes idololatrae, XVIII, 46, 1; 427, 1; XXI, 24, 2.

2° Eorum imperium iuxta Prophetas. Eorum imperium cur comparatur ari, XIII, 24, 1, 2. Eloquentia eorum et bella, *ibid.* Eorum victoria ad Thermopylos, 372, 2. Cur regnum hoc ventri comparetur, 27, 2. Quamdiu steterit, 30, 1. Eorum regnum, item comparatur pardo ob sex causas, 88, 1. Eorum inconstantia, XXI, 315, 2. Græcorum monarchia quando plane deleta sit, XIV, 430, 1. Representatur per equos albos 428, 1. Græci Judæis post reditum et captivitate, continuo negotium facessivere, 463, 2; 504, 1. Græcorum princeps, id est Angelus, quid a Deo postularret, et cur eum Gabriel pro Judæis decertans timeret, XIII, 145, 1.

3° Græcorum usus. Græci suis pergræcationibus colebant Bacchum, quem e femore Jovis natum fingebant, IV, 522, 1. Græci dormientes in pelle arietis Jovi immolati captabant ejus responsum, XIII, 552, 2. Græci lumen inferentes solabant bene apprecari, XI, 701, 1. Græcorum anni dupliciter computantur, IV, 548, 1, 2.

Græci nomina sua imponebant ab eventu, I, 30, 2. Pueros elegantes et moratos coronabant, V, 35, 1. Item triennes et sexennes, quare, 35, 2.

Græci dicebantur sapientes, XVII, 248, 1. Vocabant suos sapientes Philosophos, IV, 220, 1. Ethicam tradebant per breves gnomas, XVIII, 19, 1, 2. Græcorum sapientium gnomas de brevilocquentia, IV, 507, 1.

Græci perumque cenabant, non prandebant, XV, 224, 2. Ulebantur coronis in conviviis, X, 146, 2. Vino dediti erant, 137, 1. In conviviis itaque questiones doctas proponebant, 148, 2. Item caneabant, 149, 1.

Græci milites an cocco induerentur, XIV, 178, 1. Græci sensim et taciturni in pugnam progrediebantur, barbari cum strepitu, XXI, 127, 2.

GRÆCI CHRISTIANI, VEL ECCLESIA GRÆCA. — Græci ab Apostolis Christo subacti fuerunt, XIV, 463, 2.

1° Eorum schisma et errores. Græci primum schisma fecere in Ecclesia XVII, 160, 1. Eorum schisma de processione Spiritus sancti a solo Patre, XVI, 570, 1. Negant divinitatem Spiritus sancti, ideo a Deo excisi in festo Spiritus sancti, et die tertia Pentecostes a Turcis eversi, XVII, 77, 2; XXI, 193, 2. Negant primatum Petri, XV, 255, 1. Purgatorium concedunt, ignem tamen in eo esse negant, XVIII, 271, 2. In concilio Florentino Purgatorium confessi sunt, IX, 237, 1. Negant coronam justitiæ ante ultimum diei iudicium dari, XIX, 311, 2. Cur Christum altor pingi vetuerunt quam specie humana, XIX, 124, 2. Græci in ordine Prophetarum dissentiant a Latinis, XIII, 221, 2.

2° Eorum usus. Cur sacrificium in fermentato, XV, 549, 2. Dicunt Christum anticipando Pascha celebrasse die decima tertia, ac prout sacrificasse in fermentato, XVI, 521, 1. Baptizatis dant Eucharistiam, XIV, 474, 1; XX, 278, 1. Qua forma baptizant, XVIII, 252, 2. Quomodo mense benedicent, et ea remota Deo gratias agerent, X, 457, 1, 2. Eorum sacerdotibus uxores permittit Ecclesia, XIX, 212, 4. A quo tempore hi conjugio uti cœperint, *ibid.* Conjugio suo Pauli exemplum prætextentes, ejus nomen inseruere apud S. Ignatium, XVIII, 329, 1. Græci Patres de gratia parce loquuntur, ut liberum hominis arbitrium extollant, XVI, 398, 1.

GRÆCISTÆ, GRÆCIZANTES. Græcistæ qui dicantur, XVII, 160, 1; 247, 2 et seq. Aliquando pro gentilibus capiuntur, *ibid.* Græcizantes quos vocet Lucas, XVII, 22, 2. Græcari quid sit, XXI, 279, 1.

GRAMMATICI. Grammatici qui dicebantur, XVII, 125, 2 et seq. Grammatici olim nuncupabantur, quæ litteras versabant et obscuras poetarum sententias explicabant, IV, 220, 2.

GRANDO. 1° Grandinis etymon, X, 405, 2. Unde nascatur et formetur grando, 403, 4. Plerumque sequitur post tonitruum et fulgur, 564, 1. Quomodo nascatur, *ibid.* Fœcundat terram, 403, 1. Grandinis magna varia exempla, I, 510, 2 et seq. Grandinis horribilis exempla, XII, 768, 2. Ad ea contriti sunt Ghananai, sub Josue, X, 471, 1. Ea punitur impiorum fastus et superbia, 321, 2.

2° Grando quid symbolice denotet, X, 403, 2. Grando magna est symbolum iræ Dei, XXI, 233, 1, 2. Grando talentaris cadet in fine sæculi, 303, 2. Ea mystice intelligitur, 304, 1. Grando cur Deus in fine sæculi percussurus sit tertiam terre partem, non totam, 193, 1.

GRANUM. Granum sinapis quid parabolice significet, XV, 328, 1, 2 et seq. Ejus et Evangelii analogia, *ibid.*, 2.

GRATIA. I. **VARIE VOCIS GRATIÆ ACCEPTIONES.** — Quid nomine gratia intelligatur, XVI, 311, 2 et seq.: De plenitudine ejus nos omnes accepimus, et gratiam pro gratia. Gratia quibus nominibus a Paulo vocetur, XVIII, 29, 1. Gratia cur dicatur verbum, XVII, 372, 2: *Et nunc commento vos Deo, et verbo gratiae ipsius.* Gratia Dei cur vocetur semen, XX, 570, 1. *Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet.* Gratia Dei Evangelium quid sit, XVII, 369, 2. *Nilil horum vereor, nec facio animam meam pretiosorem quam me, dummodo consuetudinem meam et ministerium verbi quod accepi a Domino Jesu, testificari Evangelium gratia Dei, 372, 2.* Gratia perfecta dici potest donum perfectum, XX, 64, 2. Gratia maxima est gradus perfectissimus, XXI, 55, 2: *Et dabo illi calculum candidum, et in calculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit.*

II. **DE GRATIÆ ACTUALIS NOTIONE AC DIVISIONE.** — Gratia est duplex, alia creata, alia increata, XVIII, 513, 2: *Gratia Domini Jesu Christi, et charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis.* Gratia alia est præveniens, alia justificans, dantur ambo gratis, 73, 2: *Omnes peccaverunt, et egent gratia Dei.* Gratia præveniens quid, Psalm. II, 279, 2: *O Domine libera animam meam: misericors Dominus et justus, et Deus noster miseretur.* Gratia prævenit ut domina, sequitur ut pedissequa, X, 173, 2; 174, 1. Gratia excitans et operans prævenit voluntatem, XX, 415, 1: *Vos autem curam omnem subinferentes, ministrare in lege vestra virtutum, etc.* Gratia operans et cooperans aut subsequens, quomodo distinguatur, XXI, 88, 1 et seq.: *Ecco sto ad ostium, et pulso.* Gratia pulsus qualis, *ibid.* Gratia excitans et comitans, bonorum operum causa, Psalm. II, 413, 1: *Respice in servos tuos, et in opera tua, et*